Được khai thị bởi Bậc Đại Giác Chân Nhân Dada Bhagwan

CHẾT

TRƯỚC KHI, ĐANG KHI VÀ SAU KHI

Bất cứ thứ gì sinh ra thì nhất định sẽ phải chết. Sinh tử không thuộc về Tự Tính Linh Hồn. Tự Tính Linh Hồn là một thực thể thường trụ vĩnh viễn

Vietnamese

Được khai thị bởi Bậc Đại Giác Chân Nhân Dada Bhagwan

CHẾT

TRƯỚC KHI, ĐANG KHI VÀ SAU KHI

(Death, BEFORE, DURING AND AFTER)

Nguyên tác bằng tiếng Gujarati

Đức Bà Bác Sĩ Niruben Amin biên tập

Việt Dịch từ bản tiếng Anh

Nhà Xuất Bản: Mr. Ajit C. Patel
Dada Bhagwan Vignan Foundation
1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,
Opp. Navrangpura Police Station,
Navrangpura, Ahmedabad: 380009.
Gujarat, India.
Tel.: +91 79 35002100, +91 9328661166-77

© Bản Quyền: Dada Bhagwan Foundation
5, Mamta Park Society, B/h. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-380014. Gujarat, India.
Email: info@dadabhagwan.org Tel.: +91 9328661166-77
Đã đăng ký bản quyền. Không phần nào của quyển sách nầy được chia sẻ, sao chép, dịch hay in lại với bất cứ hình thức nào (kể cả sách lưu trữ qua điện tử hay ghi âm) nếu không được sự cho phép bằng văn bản của người giữ bản quyền.

Phiên Bản Web [Tháng 8 năm 2022]

Giá: Lòng tuyệt đối khiêm cung với tâm niệm "Tôi không biết gì cả"

Nhà In: **Amba Multiprint**
B -99, Electronics GIDC, K-6 Road
Sector -25, Gandhinagar - 382044.
Gujarat, India.
Tel. : +91 79 35002142, +91 9328660055

*Lưu ý người đọc: Đây là bản thảo của người dịch, nếu có bất cứ thắc mắc nào liên quan đến ý nghĩa của những gì được dịch, xin vui lòng tham dự những buổi pháp hội vấn đáp học đạo (satsang), nơi đây mọi vấn đề sẽ được giải thích bởi Bậc Đại Giác Chân Nhân.

Trimantra

(Tam Vô Thượng Chú)

Namo Vitaraagaya
Chí tâm đảnh lễ các đấng Tự Tại giải thoát

Namo Arihantanam
Chí tâm đảnh lễ các đấng hoàn toàn giải thoát tại thế cứu độ chúng sanh

Namo Siddhanam
Chí tâm đảnh lễ các đấng hoàn toàn giải thoát trần cảnh

Namo Aayariyanam
Chí tâm đảnh lễ các đấng Đạo Tổ đã truyền đạt sự tu hành giải thoát cho chúng sinh

Namo Uvazzayanam
Chí tâm đảnh lễ các vị Đạo Sư trưởng

Namo Loye Savva Sahunam
Chí tâm đảnh lễ các vị Đạo Sư xuất thế tu hành giải thoát

Eso Pancha Namukkaro
Năm đảnh lễ quy mệnh nầy

Savva Pavappanasano
Tiêu trừ mọi tội nghiệp, mọi khổ nạn

Mangalanam Cha Savvesim
Đây là tinh hoa của mọi thần chú

Padhamam Havai Mangalam
Đây là vô thượng chú

Om Namo Bhagavate Vasudevaya
Chí tâm đảnh lễ đấng đại hùng đại trí Chí Tôn

Om Namah Shivaya
Chí tâm đảnh lễ đấng Chí Tôn Shiva

Jai Sat Chit Anand
Chứng Thật Cảnh Giới Thanh Tịnh Của Linh Hồn Là Chân Hạnh phúc

Dada Bhagwan là ai?

Vào một buổi chiều khoảng 6 giờ tháng 6 năm 1958, ngồi nghỉ trên một ghế dài nơi trạm dừng xe lửa náo nhiệt của thành phố Surat, 'Dada Bhagwan' đã hốt nhiên hiển lộ trọn vẹn nơi pháp thân của Ngài Ambalal Muljibhai Patel. Thiên nhiên đã tiết lộ một hiện tượng đáng chú ý của tâm linh! Chân Cảnh Giới Đại Giác Quang Minh Toàn Tri trong Ngài đã được tiết lộ trong vòng một giờ đồng hồ!

Chúng ta là ai? Thượng Đế là gì? Ai điều hành thế gian? Nghiệp là gì? Giải thoát là chi? v.v... Tất cả mọi vấn nạn về Linh Hồn và Đạo Sống đều được trả lời trong khoảng thời gian xảy ra hiện tượng nầy.

Tất cả những gì Ngài được chứng thực buổi chiều hôm ấy, Ngài đã truyền đạt cho người thọ lễ bằng nền tảng Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (*Gnan Vidhi*), chỉ trong vòng 2 giờ đồng hồ! Đây được coi là con đường của *Akram*. *Kram* có nghĩa là tiệm tiến leo thang tuần tự, từ bước một trên đường tu thân sống đạo, trong khi *Akram* là không qua bậc thang nào, là con đường tắt, đi thang máy ! *Akram* bây giờ được công nhận là cách ngắn nhất để thành tựu Chân Lạc Cảnh của Linh Hồn.

Khi Ngài giải thích cho người khác nghe "Đấng Dada Chí Tôn là ai", Ngài thường nói: "Người mà các con nhìn thấy nầy không phải là Đấng Dada Chí Tôn. Người mà các con nhìn thấy là ông A.M.Patel. Thầy là một Bậc Đại Giác Chân Nhân (*Gnani Purush*), và Ngài, Đấng Hiển Hiện trong Thầy là Đấng Dada Chí Tôn của mười bốn cõi giới. Ngài đang hiện diện bên trong các con cũng như bên trong mọi người khác. Ngài chưa hiển hiện nơi các con, nhưng nơi Thầy Ngài hoàn toàn hiển

hiện. Chính Thầy không phải là Đấng Chí Tôn (*Bhagwan*). Chính Thầy cũng đảnh lễ Đấng Dada Chí Tôn trong Thầy. Ngài là Chân Cảnh Linh Hồn của Thầy.”

Mối liên lạc để tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Atma Gnan)

Sau khi được tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn vào năm 1958, Đức Thầy Đáng Tôn Kính (Dadashri) thường đi đến nhiều nơi trong và ngoài nước, để mở Pháp Hội Vấn Đáp Học Đạo và ban Lễ Truyền Thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn cho những người thành tâm cầu đạo.

Suốt cuộc đời Ngài Dadashri đã ban Phước Lành và truyền Năng Lực Thiêng Liêng cho Đức Bà Bác sĩ Niruben Amin (Niruma) để tiếp nối dòng truyền thừa của Ngài. Sau khi Đức Thầy Dadashri viên tịch, Đức Bà Niruma vẫn tiếp tục đảm nhận sứ mạng mở Pháp Hội Vấn Đáp Học Đạo (*Satsang*) và ban Lễ Truyền Thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn cho người thành tâm cầu đạo. Đức Bà là bảo khí truyền bá đại diện cho "Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn". Ngài Dadashri cũng đã ban Phước Lành và truyền Năng Lực Thiêng Liêng cho Đức Thầy Tôn Kính Deepakbhai Desai, người cũng đã được Đức Thầy Tôn Kính Dadashri trực tiếp ban Phước Lành và Năng Lực thiêng liêng để tiếp tục dòng truyền thừa mở Pháp Hội Vấn Đáp (*Satsang*). Hiện nay, Ngài Deepakbhai cũng đã được Mẹ Hiền Niruma đào luyện và ban Ân Thiêng thêm để ngược xuôi đó đây trên khắp địa cầu khai mở và hướng dẫn người thành tâm cầu đạo truyền thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn.

Sau khi thành tựu Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, hàng ngàn người đã thực chứng được cảnh giới giải thoát, tự do tự tại an vui giữa những trách nhiệm bộn bề của cuộc sống thế gian.

LỜI GHI CHÚ VỀ BẢN DỊCH NẦY

Bậc Đại Giác Chân Nhân Ambalal M. Patel, được mọi người biết với tên "Dadashri" hay "Dada" đã ban những buổi giảng pháp dưới hình thức vấn đáp, trả lời những câu hỏi từ những người thành tâm cầu đạo. Những buổi Pháp Hội nầy đã được ghi lại và biên soạn thành sách bởi Đức Bà Bác Sĩ Niruben Amin bằng tiếng Gujarati.

Ngài Dadashri nói rằng không thể nào dịch từng chữ một những buổi Pháp Hội Vấn Đáp Học Đạo (Satsang) và Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Akram Science) sang những ngôn ngữ khác được, vì ý nghĩa thậm thâm vi diệu của lời dạy sẽ mất đi qua quá trình dịch thuật. Do đó, để thấu hiểu chính xác Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Akram Science), Ngài nhấn mạnh sự quan trọng của học chữ Gujarati.

Tuy nhiên, Dadashri ban ân thiêng của Ngài để dịch lời dạy của Ngài thành tiếng Anh và những ngôn ngữ khác để những người thật tâm cầu đạo được tiếp nhận lợi ích một mức độ nào đó và sau này sẽ tinh tiến hơn qua nỗ lực tu thân sống Đạo của họ. Đây không phải là bản dịch theo nghĩa thông thường từng chữ, nhưng với trân trọng bảo tồn lời dạy đầy sáng tạo theo nguyên nghĩa sống động thậm thâm vi diệu của Ngài.

Những bài giảng pháp đã và đang được tiếp tục dịch từ ngôn ngữ Gujarati. Đối với một số chữ Gujarati, cần phải dùng vài chữ Anh hay chữ Việt khác nhau, đôi khi cần cả một câu để chuyên chở chính xác lời dạy. Do đó, âm dịch chữ Gujarati được giữ nguyên với đồng văn chữ Anh để dòng lưu chuyển

đầy sức sống của lời dạy thấm nhập vào lòng người đọc dễ dàng hơn. Chữ Gujarati đầu tiên mà đọc giả gặp trong lúc đọc sẽ được in dấu nghiêng giải thích bằng tiếng Anh trong dấu ngoặc. Sau đó sẽ được để nguyên âm Gurajati cho đọc giả làm quen dần với những ý nghĩa thâm sâu hơn theo đồng văn của những cách dịch khác nhau. Cách nầy sẻ giúp được 2 lợi ích. Đầu tiên là giúp dể dàng cho dịch giả và đọc giả, thứ hai là giúp đọc giả quen dần với từ ngữ Gurajati rất quan trọng cho sự hiểu biết của Chân Trí Khoa Học Trực Chứng. Nội dung trong ngoặc kép vuông cắt nghĩa rỏ hơn về vấn đề, không tìm thấy ở nội dung tiếng Gujarat của bản chánh.

Đây là lòng khiêm nhường mong cầu dâng hiến cho thế giới tinh hoa Chân Trí Thực Chứng của Ngài. Trong lúc đọc bản dịch nầy, nếu có bất kỳ mâu thuẫn hay sai lệch nào, thì đó là sai sót của người dịch và sự hiểu biết của vấn đề cần được làm sáng tỏ bởi Bậc Đại Giác Chân Nhân sống (Gnani) để tránh những hiểu lầm.

Lời Dẫn Nhập của Ban Biên Tập

Nhiều người sợ chết. Chết làm cho người ta buồn rầu và chìm trong đau khổ. Mỗi người đều chứng kiến chết xảy ra cho một người nào đó dọc dài theo đời sống của họ. Trong khoảng thời gian như thế hàng trăm câu hỏi liên quan đến thực chất của sự chết có thể nổi lên trong tâm hồn của họ. Khi họ không tìm thấy được câu trả lời nào, họ trở thành hoang mang. Người đời hết sức mong muốn khám phá ra sự bí ẩn bao trùm sự chết. Không biết bao nhiêu sách vở đã viết về đề tài nầy, nhưng tất cả chỉ là suy luận, vận dụng của biện trí mà thôi.

Chết là gì ? Cái gì xảy ra trước khi chết, lúc đang chết và sau khi chết ? Ai có thể nói về kinh nghiệm của họ. Người sinh ra không có hiểu biết nào về kiếp trước của họ. Chẳng ai biết về những gì xảy ra trước khi sinh ra và sau khi chết. Đó là lý do tại sao sự bí ẩn của một người trải qua như thế nào trước khi, trong khi và sau khi chết vẫn chưa có câu trả lời. Dadashri, qua Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn của Ngài đã diễn bày tất cả những bí ẩn của sự chết xảy ra một cách chính xác như thật.

Khi một người hiểu được rõ ràng những sự thật xung quanh cái chết, nỗi lo sợ sẽ bị xóa tan.

Người ta phải làm gì khi người thân hấp hối? Bổn phận thực sự của chúng ta là gì? Làm sao có thể cải thiện đời sau của chúng ta? Chúng ta phải làm gì sau khi người thân của chúng ta trong gia đình đã qua đời? Ý nghĩa của những nghi thức xã hội dành cho tế lễ sau khi chết là gì? Những lễ nghi nầy sẽ có những lợi ích cho người chết hay không? Một người có phải cử

hành nghi lễ như thế không?

Quyển sách nầy sẽ làm sáng tỏ tất cả những câu hỏi một cách súc tích. Khi những bí ẩn của sự chết đã tạo lo sợ cho người đời được giải bày rõ ràng, ta chắc chắc sẽ tìm được an ủi khi phải đối diện với những tình cảnh như thế trong cuộc đời.

Bậc Đại Giác là người luôn cách biệt, tách rời khỏi thân thể của Ngài, khỏi mọi chuyện gì xảy ra liên quan đến thân thể, tách rời khỏi sinh và tử. Ngài là người quan sát, biết và thấy thân thể của Ngài. Ngài chứng thật chân cảnh trường tồn của Linh Hồn, hoàn toàn thoát khỏi mọi trói buộc, mọi hệ lụy thuộc của cảnh giới sinh tử. Bậc Đại Giác qua Chân Trí Thực Chứng của Ngài, thấy chúng tất cả như thật và vô tư, thành thật nói cho chúng ta biết về bí ẩn của sanh tử và cảnh giới tự do, tự tại bên ngoài cả hai. Linh Hồn là trường cửu, vĩnh hằng, nằm bên ngoài sinh tử. Đó là Chân Trí Thực Chứng tuyệt đối. Linh Hồn là chủ Tri, chủ Kiến, là Năng Lực Thấy Biết Trọn Lành. Linh Hồn không có sinh tử. Mặc dầu như thế, con người qua biện trí, nhận biết và kinh nghiệm chu kỳ sinh tử. Như thế, một cách tự nhiên, câu hỏi tối trọng yếu khởi lên sẽ là sinh và tử xảy ra như thế nào? Trong lúc sinh tử, ngoài Linh Hồn, còn có gì hiện diện nữa không? Cái gì xảy ra cho chúng tất cả, ai là người trải qua diễn trình tái sinh? Nó xảy ra như thế nào? Ai là kẻ đến và đi ? Diễn tiến liên tục từ nhân tới quả, từ quả tới nhân đã thiết lập như thế nào? Làm sao nó có thể chấm dứt. Tuổi thọ quyết định như thế nào? Tuổi thọ lệ thuộc vào cái gì? Ngoài Bậc Đại Giác, còn ai có thể có câu trả lời một cách khoa học, chính xác những câu hỏi muôn đời như thế?

Hơn nữa, luật gì điều hành để nghiệp hồn thế gian đi vào

những hình hài chúng sinh khác nhau như địa ngục, cây cỏ, thú vật, con người, thần tiên thuộc cảnh giới khác nhau? Những nguyên nhân và hậu quả của tự tử là gì ? Thần linh là gì? Có ma quỷ không? Luật nào điều hành sự thay đổi cảnh giới của chúng sinh. Cái gì hỗ trợ tất cả những hình thức khác nhau của đời sống chúng sinh? Làm sao một người có thể đạt được giải thoát từ một hành tinh đặc biệt nào đó? Những Linh Hồn giải thoát về đâu? Cảnh giới của những Linh Hồn giải thoát như thế nào? Cảnh giới của những Linh Hồn giải thoát là gì? Tất cả chi tiết như thế được tiết lộ nơi quyển sách nầy.

Không ai ngoài Bậc Đại Giác có thể giải thích một cách chính xác và đủ chi tiết, sự hiểu biết về những Đức tính của Linh Hồn và của cái Tôi ảo trần thế.

Một người có thể đạt được cảnh giới thoát khỏi sinh tử nhờ hiểu được tất cả những bí ẩn của sinh tử. Những sự kiện như trên đều được nói lên trong quyển sách nhỏ nầy, và nó mang tới phúc lợi đến cho độc giả cả về mặt thế gian lẫn tâm linh.

Nữ Bác sĩ Niruben Amin

MỤC LỤC

LỜI CHÚ VỀ BẢN DỊCH TIẾNG ANH NẦY 5

Giới thiệu Bậc Đại Giác 7

Ai là Đấng Dada Chí Tôn ? 9

Lời Dẫn Nhập của Ban Biên Tập 13

MỤC LỤC 16

PHẦN MỘT 19

Thoát Khỏi Chu Kỳ Sinh Tử 19

Gởi gói quà cho kiếp sau của các con 20

Vọng cảnh của mê hoặc (Maya) 21

Đời sống là nhà tù 21

Từ lúc sinh khúc cây đời sống đã bị cưa cắt rồi 21

Sợ chết 22

Diêm vương – Thần chết hay số phần 22

Cái gì xảy ra sau khi chết 23

Hoàn toàn dấn thân phục vụ người khác 24

Những hình tướng của đời sống tái sinh 24

Vé khứ hồi 24

Nhận biết tiền kiếp 25

Hành lý cho kiếp sau lúc qua đời 25

Hãy giữ đơn sơ 26

Chăm sóc người thân lúc lâm chung 26

Chính tâm thiền lúc lâm chung 27

Chết êm ái (Euthanasia, mercy killing) 28

Đồng hành chỉ tới giàn thiêu xác mà thôi 29

Đám giỗ 30

Những người thân qua đời đi về đâu ? 30

Họ khóc cho ai vậy ? 35

Đừng để những gì trong thâm tâm tiết lộ ra ngoài 35

Tính cẩn trọng của Bậc Đại Giác 36

Hương linh có lang thang vô định trong 13 ngày không ? 36

Người chết không chịu ảnh hưởng gì với lễ nghi cúng kiến 38

Tất cả chỉ là phô trương lòng tự cao 39

Hiểu biết thực sự về cúng giỗ tổ tiên (shradda) (Ceremonial offerings of food to Ancestral Spirits) 39

Chết sẽ không xảy ra nếu không có sự chấp thuận của các con 42

Một người không thể sống mà không cảm thấy sự tồn tại của mình được xác định 44

Những giây phút cuối cùng 45

Tấm hình đầu tiên của kiếp sau 46

Cái chết kinh hoàng mỗi giây với lòng tin “Ta là Nguyễn Văn X…” 47

Chết lúc nhập định 48

Ta là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh 48

Sau khi chết họ đi về đâu ? 49

Sợ chết 50

Chết nhìn từ Giác Cảnh của Đấng Chí Tôn 50

Từ chết đến Cảnh Giới Bất Tử 50

Phần II 51

Chân cảnh giới của linh hồn sinh tử là gì ? 51

Chết là gì ? 51

Nguyên nhân của sinh tử 52

Sinh tử luân hồi 53

Cái gì khác nữa được mang đi 56

Điển thân 57

Khi nào sự sống nhập bào thai 58

Thời gian giữa hai kiếp sống 59

Ba người lữ hành 59

Mắt xích của sợi dây nhân quả 60
Lạc nẻo lang thang tiếp tục cho đến khi 62
Chân Trí về Tiến hóa 63
Không còn nhập thai nữa 64
Làm người sẽ được tái sinh làm người ? 65
Một người có thể nói họ từ đâu đến 67
Luật tăng trưởng và hủy diệt 67
Tại sao trẻ con đau khổ 68
Tầm quan trọng của kiếp sống người 68
Linh Hồn bất tử tại sao phải trải qua chu kỳ sinh tử 69
Từ đây trở đi cả lòng sợ chết cũng không còn 69
Giác tỉnh lúc Lâm chung 71
Sau Chân Trí Huệ nầy, nghiệp đời mang theo được đến Chân Lạc Cảnh Mahavideh 71
Sám Hối Thành Tựu Cứu Cánh Giải Thoát 72
Sám hối với người Đã Chết 73
Nguyện cầu lúc Lâm chung 74
Nguyện cầu cho người đã qua đời 75

PHẦN MỘT

Thoát Khỏi Chu Kỳ Sinh Tử

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao mà một người thoát khỏi dòng sinh tử luân hồi đầy thống khổ ?

Dadashri: Đó là một câu hỏi rất hay. Tên của con là gì?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Nguyễn Văn X.

Dadashri: Con có phải thật sự là Nguyễn Văn X hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy.

Dadashri: Nguyễn Văn X có phải là tên duy nhất của con?

Người hỏi: Kính thưa Thầy đúng vậy.

Dadashri: Như vậy, con là ai? Chúng ta tất cả đều đồng ý rằng, Nguyễn Văn X là tên của con; nhưng con là ai?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con đến đây để biết tất cả về điều nầy.

Dadashri: Một khi con tìm ra được câu trả lời cho câu hỏi nầy con sẽ thoát khỏi cảnh sinh tử luân hồi, luân chuyển đầy thống khổ.

Hồi nào tới giờ mọi chuyện các con làm đều nhân danh Nguyễn Văn X. Ít ra các con cũng phải gìn giữ một cái gì đó (như Linh Hồn) cho các con. Coi chừng và hãy chuẩn bị để đối đầu với một sự phản bội nghiêm trọng. Tại lúc chết, thiên nhiên sẽ tước đoạt tên của con và tất cả những gì thuộc về cái tên đó: Tiền của trong ngân hàng, tài sản, gia đình, cả đến quần áo mà các con mặc; Tất cả mọi vật. Và nếu lúc đó các con hỏi: « Cái gì sẽ cùng đi với tôi ? Câu trả lời là: Tất cả những xung đột mà các con đã tạo ra với những người mà các con gặp gỡ trong kiếp sống nầy sẽ cùng đi với các con ». Tất cả đều bị thiên nhiên tịch thu khi các con qua đời, do đó, các con không phải làm một điều gì đó cho chính các con, tức là Linh Hồn của các con hay sao?

Gởi gói quà cho kiếp sau của các con

Khi các con làm một việc gì đó có lợi ích cho những người khác hơn là người thân thuộc của các con như giúp đỡ thuốc men, đồ ăn, tiền bạc, sự hiểu biết… cho người cần, các con tạo phước, và các con sẽ hưởng phước báo vào đời sau của các con. Nếu các con đã sống một cuộc đời không làm hại ai và không có một chúng sinh nào sợ các con, các con sẽ được phước báo rất lớn vào đời sau.

Nếu ai cũng có thể mang của cải vật chất của họ đến kiếp sau, người đời sẽ mang theo tất cả với họ. Họ sẽ mượn hàng triệu đô để mang theo nữa. Cho nên đó là điều tốt vì không ai mang được bất cứ vật gì với họ cả.

Vọng cảnh của mê hoặc (Maya)

Vọng cảnh mê hoặc khiến các con sinh ra, lập gia đình và làm cho các con chết. Dầu muốn hay không các con không có chọn lựa nào trong chuyện nầy. Nhưng chắc chắn rằng không phải vọng cảnh mê hoặc khống chế tất cả. Các con là ông chủ và mọi việc đều diễn ra theo mong cầu của các con. Cuộc đời nầy là bảng Tổng kết toán của tất cả những gì các con mong cầu có được trong tiền kiếp của các con, và căn cứ vào đó mà vọng cảnh mê hoặc điều hành tất cả. Than van chẳng có nghĩa gì cả. Các con đã chấp nhận bảng tổng kết nầy và đặt nó vào trong tay của vọng cảnh điên đảo. Vọng cảnh điên đảo hay mê hoặc là sức mạnh làm cho các con quên, không còn biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn của các con.

Đời sống là nhà tù

Người hỏi: Trong chân cảnh giác ngộ của Thầy, đời sống là gì ? Kính thưa Thầy.

Dadashri: Trong thị lực giác ngộ của Thầy, cuộc đời là cảnh tù đày, có bốn loại nhà tù: Thiên đường (hay Thiên giới) là nhà tu đầy an nhàn, đầy đủ tiện nghi. Nhân giới là nhà tù giản dị. Thú cảnh là nhà tù đày đọa, khổ nhọc. Địa ngục giới là nhà tù của cực hình lâu dài.

Từ lúc sinh khúc cây đời sống đã bị cưa cắt rồi

Thân thể đang chết một cách chậm chạp, nhưng người đời có ai nhận ra được điều nầy không? Cho đến lúc khúc cây rời ra thành hai phần, người ta mới nhận ra nó bị cưa cắt. Nhưng ngay từ lúc cưa chạm vào khúc cây là khởi đầu của quá trình bị

cưa cắt rồi.

Sợ chết

Trong thế gian nầy lo sợ là triền miên. Không có lúc nào mà thế giới không có lo sợ. Và nếu có thời điểm nào mà mỗi người không lo sợ là gì, họ không biết gì đến bản chất của thế gian cả. Điều nầy xảy ra vì người đời đang ngủ mê cả lúc mắt họ mở rộng (họ không biết gì về thật thể của thế gian).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có người nói rằng Linh Hồn không bao giờ chết. Nó trường tồn, vĩnh cửu.

Dadashri: Linh Hồn không bao giời chết, nhưng chừng nào các con chưa chứng thật được chân cảnh giới của Linh Hồn, các con sẽ cảm thấy lo sợ. Các con không sợ chết sao? Nếu có chuyện gì xảy đến cho thân thể của các con, các con sẽ bắt đầu sợ chết. Chính vì các con tin chắc rằng các con là thân thể, cũng như các con là Nguyễn Văn X (Người đọc thế tên mình vào) cho nên mới sợ chết. Nhưng nếu tiêu điểm của chú tâm và lòng tin của chúng ta là Chân Cảnh Linh Hồn, và Linh Hồn nầy không đồng nhất với thân thể, thì chết sẽ không thể chạm đến các con được.

Diêm vương – Thần chết hay số phần

Thầy muốn tiêu trừ tất cả những mê tín và lòng tin sai lầm ở Ấn Độ. Cả đất nước của chúng ta bị tai họa và hư hỏng vì mê tín, lòng tin sai lầm và lễ nghi phiền phức. Thầy bảo đảm với các con rằng không có ai gọi là Diêm Vương (Yamraj) hay

Thần chết (God of death) cả. Khi người ta hỏi Thầy đó là gì, Thầy nói với họ rằng đó chỉ là định mệnh, luật nhân quả, dẫn tới tử vong. Thầy nói điều này đúng như Thầy thấy nó với Chân Trí Thực Chứng của Thầy. Đó không phải căn cứ vào bất cứ những gì Thầy đã đọc. Thầy nói điều nầy từ cái thấy của Năng Lực Thấy Biết Trọn Lành của Chân Trí Thực Chứng (Vision of Gnan) chứ không phải mắt thịt phàm phu (physical eyes).

Cái gì xảy ra sau khi chết

Người hỏi: Kính thưa Thầy, hình tướng của sự sống sẽ như thế nào sau khi chết?

Dadashri: Trong lúc cận tử (sắp chết) bản kết toán của tất cả những hành vi của một người trong lúc sống hiện lên trong tâm thức của người sắp chết, khoảng một giờ trước khi chết. Nếu một người trong lúc sống tích tụ tài sản, quyền hành bằng cách chiếm đoạt những gì không phải là của họ (kể cả tiền bạc hay phụ nữ) họ sẽ thác sinh vào cảnh giới thú vật. Tất cả những gì có được hay tạo nên bằng thủ đoạn xảo trá sẽ dẫn họ vào cảnh sống thú vật. Nếu họ thanh cao và nhân từ, họ sẽ được trở lại làm người. Sau khi chết chỉ có bốn loại hình tướng của sự sống mà một người có thể thác sinh vào. Những người phá hoại nhà cửa của người ta và chỉ sống cho chính lợi lộc của họ mà thôi, sẽ vào địa ngục. Những người với những đức tính tốt đẹp siêu vượt thế phàm, như mặc dầu bị người khác làm tổn thương nhưng họ không trả thù, mà luôn luôn nhân từ, họ sẽ lên Thiên đàng (Thiên giới).

Hoàn toàn dấn thân phục vụ người khác

Hãy dùng tâm tưởng, ngôn ngữ và hành vi của các con để phục vụ người khác. Nếu các con dùng chúng để phụ vụ cho chính các con mà thôi, các con sẽ thác sinh vào đời sống với hình tướng thấp kém hơn như cây cối chẳng hạn. Với hình tướng bị cầm tù của các con, các con bị cưỡng bách phục vụ kẻ khác. Người ta sẽ vui hưởng trái của các con, gỗ của các con. Các con sẽ đau khổ với hình hài của cây cối hàng trăm năm. Đó là lý do tại sao Đấng Chí Tôn bảo các con hãy dùng tâm tưởng, lời nói, hành vi và Linh Hồn của các con để tạo phúc lợi, giúp đỡ người khác. Nếu các con đã làm và gặp bất cứ những khó khăn gì hãy hướng về Ngài.

Những hình tướng của đời sống tái sinh

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi rời bỏ xác thân, chúng con có phải trở lại nơi đây không ?

Dadashri: Không có nơi nào khác để đi. Ngay nơi đây, xung quanh chúng ta, tất cả những trâu bò, chó mèo nầy, không ai khác hơn là chính chú, bác, cô, dì từ tiền kiếp của chúng ta. Có thấy chúng nhìn chằm chằm vào các con và đôi khi còn liếm các con một cách trìu mến nữa. Do đó, đừng làm tổn hại chúng, hay làm chúng đau buồn. Hãy chăm sóc chúng cẩn thận.

Vé khứ hồi

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao thú vật như trâu, bò

chẳng hạn là một phần trong toàn bộ diễn biến của quá trình sinh tử, luân hồi từ vô tận kiếp?

Dadashri: Người ta đã đi qua cảnh giới của thú vật để tiến lên, để được làm người. Trong quá trình tiến hóa nầy, chỉ có khoảng 15% sẽ tiến cao hơn nữa. Phần con lại trong thế giới của con người (tức 85%) sẽ trở lại đời sống với hình hài thấp kém hơn. Những người lừa đảo khách hàng với đồ giả, và những người vui hưởng những gì không phải là của họ, tất cả đều có một vé trở lại đời sống thú vật.

Nhận biết tiền kiếp

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao chúng con không nhớ gì về tiền kiếp của các con cả, và điều gì xảy ra nếu chúng con nhớ?

Dadashri: Những người không có đau khổ tại thời điểm rời bỏ xác thân là những người có thể nhớ được tiền kiếp. Những người có tâm hồn và hành vi Thánh thiện cũng có thể nhớ. Nằm trong bụng mẹ cực kỳ đau khổ và sự đau khổ nầy cùng với sự đau khổ lúc rời bỏ xác thân làm cho họ bị hôn mê nên không nhớ gì cả.

Hành lý cho kiếp sau lúc qua đời

Một cụ già 80 tuổi, sắp chết trong một nhà thương. Dầu thời gian sống không còn bao lâu nữa, nhưng tâm tưởng của ông chỉ nghĩ ngợi ai đã đến thăm ông và ai chưa đến thăm ông nơi nhà thương. Hỡi người khờ dại ơi! Thay vì như thế, ông

phải nghĩ về xác thân của ông sẽ rời bỏ ông trong chốc lát. Ông phải nghĩ về hành lý mà ông phải mang theo cho kiếp sau. Còn chuyện người bạn nầy hay người quen kia có đến thăm ông hay không, chẳng có ích lợi gì cả.

Hãy giữ đơn sơ

Một người già qua đời sau khi được chăm sóc mọi mặt. Người đến thăm ông lúc ông tỉnh táo hỏi đủ chuyện đã xảy ra khiến ông phải chết. Người cháu của ông nói cho họ biết bác sĩ nói ông bị cảm và chết vì nóng sốt từ bịnh sốt rét. Họ hỏi ông bác sĩ là ai và người cháu trả lời họ; khi họ nghe tên bác sĩ, họ lập tức tấn công người cháu dồn dập vì họ ngu ngốc đã gọi bác sĩ đó. Người khác lại chỉ trích về quyết định sai lầm. Người đời là như thế đó. Họ lợi dụng người thật thà để chiếm ưu thế. Vì vậy, tốt hơn nên nói với họ là chẳng có gì bất thường cả và ông già chỉ lên cơn sốt và qua đời. Chỉ nói với họ một cách sơ sài để họ khỏi tạo thêm rắc rối.

Chăm sóc người thân lúc lâm chung

Người hỏi: Kính thưa Thầy, bà con họ hàng xa gần phải làm gì khi người thân của họ hấp hối.

Dadashri: Các con phải cực kỳ cẩn thận khi đang chăm sóc cho người thân trong lúc lâm chung. Phải chấp nhận tất cả những gì mà họ nói với lòng thương yêu. Không nên từ chối bất cứ những câu nói nào của họ và tất cả những điều mà họ yêu cầu phải được tuân hành. Làm hết mọi chuyện để họ được vui, và cả khi họ hung dữ cũng phải đối xử hòa nhã. Họ có thể

muốn uống sữa, phải đem sữa đến cho họ tức khắc. Nếu họ phàn nàn là sữa lỏng quá, phải đưa cho họ sữa đặc hơn liền. Làm bất cứ điều gì để họ thoải mái.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như vậy là không cần quan tâm đến việc đúng hay sai phải không ?

Dadashri: Không có chuyện đúng sai trên thế gian nầy, cứ tiếp tục làm những gì khiến họ vui sướng. Phải nhẹ nhàng, kiên nhẫn đối với họ giống như đối với một đứa con nít vậy.

Chính tâm thiền lúc lâm chung

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có vài nghi thức mà người ta phải cử hành vào lúc lâm chung. Có một số vị Lạt ma thực hiện một số hành vi vào giờ phút cuối của đời sống. Những vị Lạt ma Tây Tạng nói rằng khi một người trên giường bịnh sắp qua đời, họ dạy Linh Hồn của người sắp chết phải ra đi như thế nào. Có người tụng kinh Gita để lời kinh thâm nhập vào Linh Hồn của họ lúc cuối cùng của cuộc đời. Những nghi lễ nầy có hiệu lực không?

Dadashri: Không có. Những nghi lễ cử hành vào những phút cuối cùng của cuộc đời không có thành quả nào cả. Có thể nào mà lỗ lã suốt năm làm ăn, lại được đủ bù lại và ngày cuối năm không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nó sẽ không như vậy đâu.

Dadashri: Tại sao không ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, bản tổng kế toán sẽ phản ánh tất cả năm.

Dadashri: Cũng đúng như vậy, tổng kết tất cả những hoạt động của toàn thể cuộc đời sẽ trình hiện. Cử hành lễ nghi như thế là đánh lừa người sắp chết và tất cả những người xung quanh họ. Họ lừa gạt với những hứa hẹn không thành thật.

Người hỏi: Kính thưa Dada, khi một người nằm chờ chết vào lúc cuối đời, họ vẫn nhận biết và nếu vào lúc đó, một người nào đó tụng kinh Gita hay những kinh tôn giáo khác vào lỗ tại của họ…

Dadashri: Điều nầy chỉ được làm nếu người sắp chết yêu cầu mà thôi. Họ chỉ đọc tụng nếu người sắp chết muốn được nghe.

Chết êm ái (Euthanasia, mercy killing)

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi một người đau khổ với bệnh nan y kinh niên không còn chữa trị được nữa, kéo dài sự đau khổ của họ có vẻ không đúng. Có gì sai trái không nếu giúp họ chấm dứt sự đau khổ ? Về khía cạnh nầy thật là khó tin rằng nếu chúng ta giúp họ chết yên ổn thì đời sau họ phải chịu đau khổ nữa.

Dadashri: Không ai có quyền làm việc đó, dù thế nào đi

nữa chúng ta chỉ có quyền chăm sóc, chữa trị họ, nhưng không có quyền giết chết họ.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, kéo dài đời sống đau khổ của họ có lợi ích gì?

Dadashri: Vậy, giết chết họ có ích gì? Khi các con giết người các con sẽ mất quyền bẩm sinh được sinh làm người nữa. Nó hoàn toàn trái ngược nguyên lý sống của con người.

Đồng hành chỉ tới giàn thiêu xác mà thôi

Áo gối thì thay hoài, nhưng gối thì trước sau vẫn vậy. Khi áo gối bị rách nó sẽ bị bỏ đi. Cũng như vậy, áo gối của chúng ta, tức xác thân của chúng ta rồi cũng bỏ đi.

Thế gian nầy trống rỗng và chẳng có thật chất nào. Nhưng người ta không thể nói thẳng thắng, công khai như thế nơi thế gian nầy. Người đời đưa tiễn xác người thân đến nghĩa địa, nhưng họ không bị thương tiếc làm cho ngả quị đến nỗi không bao giờ trở về nhà nữa.

Tất cả mọi người đều trở về kể cả người mẹ than khóc vừa mới chôn cất con trai bà.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu người qua đời không để lại tài sản gì cho gia đình, họ sẽ kêu ca và than phiền. Nhưng nếu của cải được để lại đầy đủ, họ sẽ giữ yên lặng.

Dadashri: Họ khóc vì người qua đời không để gì lại cho họ. Trong tâm của họ, họ đổ lỗi cho người chết không để lại gì

và làm tan nát đời họ. Chính vì gia đình thiếu phước báo mà người qua đời không để gì lại cho họ, và cũng chính vì ác nghiệp của người qua đời khiến họ bị nguyền rủa và kết tội.

Tất cả những người đi đám ma đều trở về nhà, không phải như vậy sao? Có ai đi theo người chết luôn không? Thật ra, tất cả chỉ là giả bộ, trình diễn. Người đời phê bình những người không than khóc là chai đá, ác tâm. Và họ cũng kết án những người khóc than là mít ướt là đóng kịch. Do đó, làm gì cũng có vấn đề cả. Làm gì cũng bị phê bình cả. Nơi chỗ nghỉ ngơi gần giàn thiêu xác các con có thể thấy họ chia nhau đồ ăn vặt khi lửa đang thiêu xác các con không.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con thấy họ mang theo đồ ăn vặt.

Dadashri: Thật vậy sao? Người như thế là người gì trên thế gian nhỉ? Trong đời sống giao tiếp hằng ngày, người ta có thói quen dùng những chữ như "Xin chào" hay "Tạm biệt" nhưng không chịu trách nhiệm về lời nói của họ. Các con có thật lòng khi nói như thế không? Cả đến với người vợ cũng không nữa phải không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không ạ,

Dadashri: Các con đang nói gì vậy? Một người chồng mê say người vợ và nói với bà là hắn không thể nào sống nỗi nếu thiếu bà, tuy vậy hắn có cùng lên giàn thiêu xác với bà không?

Đám giỗ

Người hỏi: Kính thưa Thầy, những người trong gia đình phải làm gì vào ngày giỗ của người thân qua đời ?

Dadashri: Họ phải cầu nguyện Đấng Chí Tôn và cầu xin Đấng Chí Tôn phù hộ cho những người thân qua đời dầu Linh Hồn của họ ở bất cứ nơi nào.

Những người thân qua đời đi về đâu ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao chúng con biết được một người sau khi chết ở đâu?

Dadashri: Các con cần một loại Trí Huệ đặc biệt để biết được điều đó. Dầu các con biết được được điều này đi nữa, nó cũng vô dụng và chẳng có giá trị gì. Nếu Các con thành tâm nguyện cầu, lời nguyện cầu sẽ đến với họ.

Như vậy, các con muốn biết một người nào đó đã qua đời hiện giờ ở đâu phải không? Một trong những người thân của các con đã qua đời, có phải như vậy hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, người anh của con vừa mới qua đời.

Dadashri: Ông ấy không nghĩ về con, nhưng con lại nghĩ về ông ấy mãi. Các con có biết khi một người qua đời có nghĩa là gì không? Nó có nghĩa rằng, tất cả nghiệp kết giữa hai người, con và ông ấy đã kết thúc. Tất cả những gì các con có thể làm là khi nào các con nhớ đến ông ấy, các con nguyện cầu

Đấng Chí Tôn ban cho ông ấy bình an. Bất cứ lúc nào con nhớ đến ông ấy phải nguyện cầu ông được bình an, dầu ông ấy ở bất cứ nơi nào. Các con có thể làm được gì khác không?

Tài sản của Đấng Chí Tôn

Hãy hỏi bất cứ điều gì các con muốn biết. Hãy hỏi về cách tiếp xúc với Đấng Chí Tôn và làm sao tiêu trừ những trở ngại trên đường đến gặp Ngài, để Thầy có thể giúp các con.

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, con trai của con đã qua đời trong một tai nạn. Nguyên nhân của tại nạn nầy là gì?

Dadashri: Tất cả những gì các con thấy xảy ra xung quanh các con trên thế gian nầy với mắt các con, những gì các con nghe với tai của các con, tất cả đều là sự thật tương đối, vô thường, không phải là sự thật tuyệt đối, vĩnh cửu. Làm sao mà con trai của con có thể là của con cho được, khi mà chính thân thể của các con không là của các con mãi mãi? Chỉ vì tương giao xã hội và cuộc đời mà hắn được coi là con của con. Nhưng thật ra hắn không phải là con của con. Từ sự thật mà nhìn cả thân thể của con cũng không thuộc về con nữa. Do đó, chính vì lòng tin nó là con của con khiến con đau khổ và tạo ra nhiều khó khăn. Giờ thì đứa con của con đã ra đi, đó là ý Trời (God's will), do đó con phải buông xả.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, thật là như vậy. Những gì con có là tài sản của Đấng Chí Tôn và Ngài đã lấy lại.

Dadashri: Đúng vậy, tất cả đều là tài sản của Đấng Chí Tôn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải vì ác nghiệp mà nó đã chết như thế không?

Dadashri: Nếu nghiệp của con tốt thì kết quả cũng sẽ tốt.

Sóng cảm ứng của người đã qua đời

Khi ba má lo sợ và than khóc đối với con cái vừa qua đời, sự phiền muộn của họ có cảm ứng với con cái dầu chúng ở bất cứ nơi đâu bây giờ không? Người đời than khóc cho người đã chết vì thiếu hiểu biết. Do đó điều quan trọng đối với họ là biết sự thật và sống bình an. Than khóc để làm gì? Một cách chẳng cần thiết gì cả. Không ai tránh khỏi chết cả. Những người chết trẻ là vì tiền kiếp đã tạo nghiệp trong giao tiếp với người đời. Tất cả chỉ là nghiệp đời vay trả. Thầy cũng có con, một trai, một gái, nhưng cả hai đều qua đời lúc còn trẻ. Chúng là những người khách trong nhà của chúng ta. Chúng đến và đi. Chúng không phải là tài sản của chúng ta. Chúng ta nữa, rồi cũng ra đi một ngày nào đó, sẽ không như vậy hay sao? Cho nên, đừng lo về người chết. Hãy ban an vui, hạnh phúc cho những người đang còn sống. Bổn phận của chúng ta là đối với người sống và trông cậy vào chúng ta. Những người qua đời thì đã qua rồi. Hãy đừng nhớ đến họ nữa. Thật là khờ dại biết bao chỉ lo nhớ và than khóc người quá cố mà lơ là chăm sóc và an ủi những người còn sống, chỉ đắm mình trong dĩ vãng và quên những

người hiện tại và đang sống. Sống như vậy, họ không làm tròn bổn phận của họ.

Những người đã qua đời, rời xa chúng ta, sẽ buồn khổ vì họ có cảm ứng với những buồn khổ của chúng ta. Không có gì nằm trong tay của chúng ta cả. Cả kinh điển cũng khuyên chúng ta đừng lo nghĩ về những người thân đã qua đời. Nghi lễ nguyện cầu và tụng kinh được cử hành để người ta quên đi những người đã qua đời. Con nữa, con cũng đã tham dự vào những lễ nghi như thế, không phải như vậy hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con không thể nào quên được, con rất thân thiết với đứa con trai của con.

Dadashri: Như vậy đó, không dễ gì quên đâu, nếu con không quên được, nó sẽ làm cả hai đau khổ. Là một người cha, con phải bảo đảm rằng con không làm tổn thương nó nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nó bị tổn thương bằng cách nào?

Dadashri: Khi con than khóc vì nó, sự đau thương của con sẽ có ảnh hưởng tới nó, nó sẽ cảm ứng giống như sự đau thương của con, chắc chắn như vậy. Nó giống như hiệu ứng từ xa của sóng thuyền thanh, sóng truyền hình vậy. Đó là bản chất của sóng truyền tạo ra từ nội tâm trong thế giới nầy. Sự than khóc của con có đem nó trở về hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không ạ

Dadashri: Khi con than khóc, sóng khổ não sẽ truyền tới nó, và khi con nguyện cầu cho nó, sóng nguyện cầu sẽ truyền tới nó và nó sẽ cảm được an vui. Không phải bổn phận của con là ban cho nó an vui hay sao? Con cũng có thể phát bánh kẹo cho con em tại trường học để tưởng niệm con của con.

Khi nào nhớ đến nó, con phải nguyện cầu cho Linh Hồn của nó được giải thoát. Niệm hồng danh của những Bậc Đại Giác như Krupadudev hay cả "Dada Bhagwan" sẽ gia hộ cho con. Cả hai "Dada Bhagwan" và Krupadudev là giống nhau khi nói về Linh Hồn. Hình thể của hai bậc nầy khác nhau, nhưng nguyên tố tiên thiên của Linh Hồn là như nhau. Mong cầu duy nhất của các con phải là hướng về sự giải thoát của Linh Hồn mà thôi. Các con cầu nguyện điều tốt lành cho người khác tại sao các con không phải làm như thế đối với những người thân của các con? Con đã sống với nó, đã chia xẻ mọi thứ với nó và giờ đây mong cầu duy nhất của con phải là cho sự giải thoát của nó.

Họ khóc cho ai vậy ?

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, mặc dầu biết về sinh tử luân hồi, tại sao người đời vẫn khóc khi người trong gia đình qua đời?

Dadashri: Họ khóc vì lý do ích kỷ của chính họ. Người thân nhất khóc thật lòng, nhưng phần còn lại khóc vì họ nhớ những người thân đã qua đời của họ. Đó thật là lạ lùng! Những người nầy đưa dĩ vãng trở về hiện tại. Những người Ấn độ nầy

thật kỳ diệu! Họ biết làm thế nào để đưa dĩ vãng trở về hiện tại.

Những những than khóc quá độ như vậy sẽ tạo nghiệp khiến họ phải lạc đường lang thang trong những kiếp sắp tới.

Đừng để những gì trong thâm tâm tiết lộ ra ngoài

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi Nasinh Mehta (nhà thơ qui mệnh chí thành với Đấng Krishna) được báo tin vợ của ông vừa qua đời, ông muốn nói gì khi thốt lên: "Một biến cố tốt lành vừa xảy ra, gông cùm của đời sống gia đình đã gảy đứt hết rồi. Giờ thì ta dâng hiến hết đời ta cho Đấng Krishna với tâm thanh tĩnh".

Dadashri: Lời nói đó được thốt lên một cách bốc đồng. Một người phải giữ nhận biết thậm thâm vi diệu như thế trong lòng, đừng nói ra cho người khác biết. Không nên tiết lộ ra ngoài. Người hay nói ra những điều cần giữ kín là người bốc đồng hay bất thường.

Tính cẩn trọng của Bậc Đại Giác

Bậc Đại Giác không bốc đồng hay bất thường. Các Ngài đầy Trí Huệ sáng suốt. Từ trong tâm họ có thể cảm thấy một cảm giác nhẹ nhàng như trút gánh nặng giống như Narsinh Mehta, nhưng bề ngoài các Ngài sẽ nói rằng đó là một biến cố rất nghiêm trọng đã xảy ra. Các Ngài có thể cũng nói "Tôi bối rối quá, không biết sẽ làm gì! Tôi sẽ sống như thế nào? Tôi sẽ làm tang lễ cho người chết." Các Ngài đóng vai trò thế gian một cách rất đáng tin. Các Ngài cũng sẽ thấm chút nước vào

mắt giống như khóc vậy. Cả một người bình thường cũng rất thận trọng và không nói điều gì làm mất lòng những người xung quanh họ. Sống như thế nào cả đến kẻ thù ghét nhất cũng giữ trang nghiêm và kính nể. Bậc Đại Giác không bao giờ than khóc cho người chết, nhưng Ngài sẽ đóng vai trò của Ngài trong cuộc sống thế gian với lòng chân thành. "Chính thế gian là một tuồng hát". Tất cả những gì các con cần làm là đóng vai trò của các con mà thôi. Hãy đóng vai trò với lòng chân thành.

Hương linh có lang thang vô định trong 13 ngày không ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có người nói rằng sau khi chết, hương linh tạm trú nơi một nhà nghỉ trong vòng 13 ngày. Có thật như vậy không?

Dadashri: Thầy cúng Bà La Môn đã đặt ra 13 ngày và nhà nghỉ nầy. Người chết làm gì với nó nhỉ? Những thầy cúng nói rằng, hương linh của người chết nhỏ như ngón tay cái, ngồi trên nóc nhà và quan sát mọi việc. Thật là khờ khạo. Hương linh sẽ quan sát gì nhĩ? Người đời vẫn tin như thế và họ sẽ không cử hành lễ tiễn đưa hương linh (Saravani) cho đến ngày thứ 13 sau khi chết (Trong lễ tiễn đưa hương linh – người trong gia đình mua một chiếc giường mới, trên đó họ đặt mền, ra, quần áo, giày, dù, thức ăn… để cúng hương linh lên đường đầu thai).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, trong kinh Đại Bàng Kim Xí Điểu (*một trong 18 kinh thần thoại của Ấn độ*) có viết rằng Hương linh to bằng đầu ngón tay cái.

Dadashri: Đúng, đó là lý do tại sao nó được gọi là kinh Đại Bàng Kim Xí Điểu! Đó là một câu chuyện cổ tích dài hư cấu, nó nói hương linh to bằng ngón tay cái. Do đó, không lấy làm lạ rằng người đời chẳng tiến bước nào! Họ không bao giờ tiến bộ. Trong nghi lễ của họ, mục đích thì có vẻ khoa học, nhưng tư tưởng của họ đã bị đổ nát. Người đời cử hành lễ như thế, và trước khi cử hành họ cúng dường thầy cúng Bà la môn chủ trì cuộc lễ nầy. Thầy cúng Bà la môn, một thời đã từng được tôn kính cúng dường, và cư sĩ được phước nếu cúng dường các Ngài. Nhưng ngày nay mọi chuyện đều trở thành khôi hài. Thầy cúng Bà la môn đã thương lượng với người bán giường, mền và những đồ vật khác từ họ! Làm thế nào mà người đời nghĩ rằng những đồ vật nầy sẽ đến với hương linh của người quá cố như thế?

Người hỏi: Kính thưa Dada, ngày nay người ta sẽ nói với thầy cúng Bà la môn đem tất cả những đồ cúng nầy đến nhà họ và họ sẽ trả cho thầy cúng số tiền đã được thỏa thuận trước.

Dadashri: Không phải chỉ ngày nay. Họ đã làm điều nầy từ lâu rồi. Thầy cúng sẽ đem đến một chiếc giường do người khác cho ông để làm lễ cúng! Mặc dầu vậy, người đời vẫn tin vào những lễ nghi như thế, và họ vẫn tiếp tục cử hành lễ nghi nầy. Mặc khác, người theo đạo Kỳ Na không theo những nghi lễ như thế; họ rất khôn ngoan. Họ không tin những chuyện như thế, và thật ra những lễ nghi nầy là một loại ma giáo. Ngay khi rời xác thân, hương linh thẳng tới bào thai, nơi tạo ra hình hài của nó.

Người chết không chịu ảnh hưởng gì với lễ nghi cúng kiến

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con có phải tụng niệm hay nguyện cầu cho người lâm chung hay không? Làm như thế có tốt lành gì không ?

Dadashri: Người lâm chung chẳng có gì liên hệ đến điều nầy.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như vậy tất cả mọi lễ nghi cử hành trong tang lễ là đúng hay sai?

Dadashri: Không có gì về lễ nghi nầy là đúng cả. Những người đã đi thì đã đi. Người đời làm những nghi lễ nầy không có suy nghĩ thấu đáo. Khi bảo phải làm một điều gì đó có ý nghĩa đối với sự tinh tiến của họ trên đường tu thân sống đạo thì họ lại than phiền là không có thời giờ. Họ sẽ từ chối làm điều nầy vì lợi ích cho cha mẹ đã qua đời. Nhưng vì áp lực của xã hội mà họ cử hành những lễ nghi nầy một cách miễn cưỡng.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, ý nghĩa của tụng đọc kinh Đại Bàng Kim Xí Điểu (Garuda Purana) là gì ?

Dadashri: Những khóa tụng đọc là để cho người đang có tang lễ và làm cho họ cảm thấy bình an.

Tất cả chỉ là phô trương lòng tự cao

Người hỏi: Kính thưa Thầy, lễ cúng và những bữa ăn được thết đãi vào ngày thứ 12 và 13 sau khi một người qua đời có ý nghĩa như thế nào? Và tại sao những tặng phẩm và dụng cụ nhà bếp được phân phát cho tất cả những người tham dự bữa ăn?

Dadashri: Điều nầy không bắt buộc phải làm như thế. Họ chỉ làm để phô trương. Đối với một số người, nếu họ không tiêu tiền bằng cách nầy, lòng tham của họ lại tăng lên. Người con trai sẽ bận rộn tích lũy tiền bạc, nhưng khi bị bắt phải tiêu tiền vào những nghi lễ như thế, ít ra tâm của họ cũng bắt đầu làm cho thanh sạch và lòng tham của họ bớt đi. Nhưng tất cả những điều nầy không bắt buộc. Một người phải làm như thế chỉ khi nào họ có đủ khả năng mà thôi.

Hiểu biết thực sự về cúng giỗ tổ tiên (shradda) (Ceremonial offerings of food to Ancestral Spirits)

Người hỏi: Có thật là Linh Hồn của tổ tiên được triệu tập đến trong nghi lễ cúng giỗ?

Dadashri: Ai được gọi là tổ tiên? Đó là con cái, cha mẹ, ông bà – họ sẽ rốt cuộc trở thành tổ tiên. Sự thật là người cha qua đời vì mối ràng buộc của ông với mọi người trong gia đình không còn nữa. Thân thể đương thời bị bỏ đi khi tất cả nghiệp đời vay trả với những thân thuộc đương thời dàn xếp xong xuôi. Họ sẽ không bao giờ gặp lại nữa. Tuy nhiên, nếu những liên hệ mới đã thiết lập trong kiếp sống nầy, họ lại tái sinh trong hoàn cảnh họ có thể gặp lại lần nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như vậy tất cả lễ nghi nầy được tạo ra là để tưởng nhớ những người đã qua đời.

Dadashri: Không phải như vậy, chúng không phải được lập ra để tưởng nhớ những người đã qua đời. Chúng được lập ra vì nếu không có nó, người đời sẽ không chuẩn bị dùng một đồng nào để làm chuyện từ thiện cả, và đó cũng là lý do họ được bảo phải làm một chuyện gì đó để tưởng niệm người cha đã qua đời của họ. Họ được bảo rằng bất cứ những gì họ làm nhân danh người cha của họ sẽ ban phúc lợi cho cha của họ. Đó là cách thúc đẩy họ tiêu tiền nhân danh người cha của họ. Nếu không phải vì cha của họ, họ sẽ không tiêu dùng một đồng nào. Tất cả mọi chuyện nầy được thực hiện với đức tin mù quáng.

Khi người đời nhịn ăn, họ làm như thế nào, là vì lợi ích cho sức khỏe theo y học Ayurveda của Ấn độ. Thực hành nhịn ăn được thiết lập vì lợi ích cho tất cả mọi người. Cả những người ngu khờ vẫn được lợi ích từ đó. Đó là lý do tại sao một số ngày nhịn ăn khác nhau được lập nên, một trong chúng là lễ nghi cúng giỗ. Do đó, cúng giỗ có lý do chính đáng của nó.

Người hỏi: Kính thưa Dada, mục đích của lễ cúng chè… là gì, vào ngày giỗ. Đó có phải cũng là chuyện lòng tin mù quáng hay không ?

Dadashri: Không, đó không phải là vì dốt nát. Có một lịch sử lâu dài đằng sau việc cúng chè nầy. Lễ giỗ kéo dài 16 ngày, bắt đầu vào tháng 11 âm lịch. Thử xem tại sao người ta bắt đầu

lễ nầy? Họ thật sự rất khôn ngoan ! Đó là một dự tính một cách khoa học và điều nầy đã được khám phá từ lâu rồi.

Tại Ấn độ, mùa mưa xảy ra vào tháng 11 theo lịch Ấn độ, trong thời gian nầy bịnh sốt rét hoành hành vì muỗi tăng lên rất nhiều. Nhà nào ít nhất cũng có một người bịnh. Người bịnh nằm liệt giường, và giường của họ đặt nằm bên ngoài căn nhà với mọi triệu chứng sốt rét (nóng, lạnh liên tiếp). Nóng của sốt rét là thuộc mật nhiều (pitta) chứ không phải do đàm (kapha) hay khí (vayu) (đảm chất, đàm chất và khí chất là những gì tạo nên cơ thể của con người theo y học Vệ đà). Trong lúc bị bệnh sốt rét mật sản xuất quá nhiều nên thu hút muỗi bay đến. Người ta biết rằng, bệnh sốt rét có thể giết chết phân nữa dân số, cho nên phải tìm ra giải pháp nhanh chóng. Để giảm sốt, họ khám phá ra rằng, thức ăn với nhiều sữa sẽ làm giảm sự sản xuất mật, vì thế mà chè và những thức ăn có nhiều sữa trở thành phổ biến trong thời gian cử hành đám giỗ. Bình thường, người ta không đủ tiền để nấu chè sữa mỗi ngày.

Thật sự, người qua đời chẳng hưởng lợi ích gì với lễ nghi như thế cả. Nhưng người đời có lòng tham nhiều đến nỗi họ chẳng dùng một đồng nào cho việc từ thiện cả. Vì thế, mà lễ cúng giỗ được làm ra để tiêu tiền một cách gián tiếp và đãi ăn cho dân chúng để tỏ lòng tôn kính đối với người cha đã qua đời. Và đó là cách làm cho người đời tin tưởng như thế. Nếu có người ngoan cố như Thầy không sống theo truyền thống, hay phong tục dân gian, thì dân chúng xung quanh họ sẽ nói ra nói vào đủ chuyện để làm áp lực khiến họ phải nghe theo.

Suốt 16 ngày cúng giỗ bắt đầu vào ngày Rằm, những gia đình thay phiên nhau đãi mọi người ăn uống và đó là cách ăn

chè sữa trong 15 ngày, trở thành phong tục, tập quán chung. Truyền thống nầy trở thành tiện lợi, vì trách nhiệm sửa soạn bữa ăn đều chia đều cho mọi người và nhờ đó mà không ai phản đối cả. Vào thời đó người đời thường nói rằng, nếu người bịnh sống qua 16 ngày giỗ hội, họ sẽ có đủ may mắn để chào đón lễ hội Navaratri (lễ hội 9 đêm diễn ra từ khoảng giữa tháng 9 đến giữa tháng 10 Dương lịch).

Chết sẽ không xảy ra nếu không có sự chấp thuận của các con

Luật thiên nhiên là không ai có thể bắt các con đi khỏi thế gian nầy. Nếu không có sự chấp thuận của người lâm chung, họ không thể bị bắt đi khỏi nơi đây. Có ai chấp thuận chuyện như thế không? Các con không từng nghe người đời nói: "Trời ơi, Xin chấm dứt nỗi thống khổ của con. Xin đưa con đi khỏi thế gian nầy" hay sao ? Họ nói như thế vì họ quá thống khổ. Nói như thế là họ ký tên chấp nhận sự chết của họ.

Trước khi tìm cách tự tử hãy nhớ đến Thầy

Người hỏi: Kính thưa Dada, có thật rằng khi một người tự tử sẽ có 7 đời nữa cũng tự tử phải không Thầy ?

Dadashri: Bất cứ ấn tượng (samskara) nào của lòng mong cầu, tâm tưởng, hành vi đều hằng sâu vào tâm thức, như thẻ nhớ ghi lại thông tin vậy. Và phải trải qua 7 hoặc 8 kiếp sống với xóa được. Do đó, đừng để cho bất cứ ấn tượng tiêu cực nào, hay sự mong muốn với động lực mạnh nào xảy ra. Hãy

xua đuổi những ấn tượng như thế. Đừng bao giờ toan tính tự tử dầu các con trải qua đau khổ thế nào đi nữa. Hãy kiên nhẫn chịu đựng. Trở lại, khoảng từ năm 1951, Thầy bảo mọi người gặp Thầy ở làng Barada rằng, nếu khi nào họ có ý nghĩ tự tự, họ phải nghĩ đến Thầy và đến gặp Thầy, và sau đó họ có thể làm điều đó nếu họ muốn. Thầy giải thích cho họ biết, nghiệp nhân nào đã khiến họ có hành động như thế, và thảo luận với họ về những hậu quả nghiêm trọng của tự tử cho đời sau. Thầy thành công trong việc làm thay đổi ý định tự tử của họ.

Những hậu quả của tự tử

Người hỏi: Hình tướng nào của sinh linh mà một người sẽ mang khi họ phạm tội tự sát? Họ sẽ mang hình tướng của ma (bhoot, ghost, ma) hay vô thân hồn, cô hồn (pret, spirit without body after death).

Dadashri: Sau khi tự tử, linh hồn lang thang quanh quẩn. Sự thật, phạm tự sát sẽ dẫn đến nhiều vấn đề khó khăn hơn nữa. Nếu một người tự tử chỉ một lần, hậu quả của hành vi nầy sẽ thúc dục họ phạm tự tử nhiều lần nữa trong nhiều kiếp sau. Khi một người tự tử trong kiếp nầy, đó không phải là lần đầu. Tự tử lần này là hậu quả của tự tử từ tiền kiếp. Vì ác quả như thế, người đó sẽ tự tử từ đời này sang đời khác. Khi một người phạm tự sát họ phải lang thang quanh quẩn không có thân.

Ma là một loại hoàn toàn khác. Thành ma không dễ đâu. Ma là một hiện thân của hình tượng của đời sống nơi Thiên giới (An incarnation in the celestial form). Một người trở thành ma vì tu khổ hạnh nghiêm khắc một cách mù quáng.

Một người không thể sống mà không cảm thấy sự tồn tại của mình được xác định

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nguyên nhân nào nằm đàng sau ý muốn, toan tính cũng như thực hiện hành vi tự tử ?

Dadashri: Căn nguyên của tự tử là vì trong tiền kiếp họ đã từng tự tử rồi, và hậu quả của nó sẽ khiến họ tự tử trong 7 kiếp nữa. Khi các con thả một trái banh xuống từ chiều cao khoảng một thước, nó sẽ tưng lên (vồng lên) và mỗi lần tưng lên, chiều cao sẽ giảm dần và rốt cuộc nằm in trên mặt đất. Đó là quá trình tự nhiên, nguyên lý tự nhiên của chuyển động. Cũng giống như thế, nếu một người phạm tội tự tử chỉ một lần thì hành vi nầy sẽ tiếp diễn trong 7 đời nữa. Cường độ của ác quả xui khiến tự tử mặc dầu không thấy được nhưng chúng sẽ giảm đi mỗi lần và rốt cuộc sẽ chấm dứt.

Lý do tự tử

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao ý nghĩ tự tử lại xảy ra?

D**adashri:** Một người sống nhờ cảm nhận sự tồn tại và giá trị của chính mình. Nhận thức " Tôi là Nguyễn văn X" được gọi là xác định sự tồn tại của thân thể và cái tôi (vikalp). Nhận thức " Tất cả những cái nầy là của tôi" là xác định sự tồn tại cái của tôi. Cảm nghiệm sự tồn tại của cái tôi và cái của tôi là nền tảng của đời sống thế gian. Khi mất sự xác định tồn tại nầy, họ mất điểm tựa, và cuộc sống hiện ra trống rỗng, vô nghĩa. Đó là

lúc ý nghĩ tự tử nổi lên. Do đó cảm nghiệm sự tồn tại được xác định là cần thiết để làm điểm tựa và hỗ trợ cho đời sống.

Khi những cảm nghĩ tự nhiên như nhiên như mạch sống nầy ngừng chảy thì ý nghĩ tiêu cực về cuộc đời sẽ nổi lên. Họ bị nhận chìm vào cảnh giới nội tâm hoàn toàn đen tối, và không nhìn thấy bất cứ điều gì rõ ràng nữa. Khi cái tôi và cái của tôi không còn được xác định trong sự cảm nhận của tâm hồn nữa, người ta sẽ nghĩ đến tự tử.

Những giây phút cuối cùng

Vào lúc lâm tử bản tổng kết những sinh hoạt trong toàn thể cuộc đời của một người hiện ra trước mắt của họ. Khi họ đọc bản tóm lược của đời mình trong khoảng 45 phút, thân thể cho kiếp sau của họ hình thành. Trong khoảng thời gian nầy họ có thể thành thú vật ăn cỏ hay con người ăn cơm, bánh mì. Thời mạt kiếp nghiêm trọng nầy cùng với ác quả của chu kỳ nầy, thật vô cùng khó khăn để có được thân người một lần nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, trong những giây phút cuối cùng, trước khi chết, ai biết được khi nào lỗ tai không còn tiếp nhận thông điệp thiêng liêng đọc cho họ nghe nữa ?

Dadashri: Nhiều người sẽ nói nhỏ vào tai của người sắp chết, bảo họ niệm Hồng Danh của Đấng Rama. Hỡi những người khờ khạo ơi! Tại sao bảo họ niệm Hồng Danh Rama khi Ngài không còn hiện diện nơi đây nữa và đang ở chân cảnh thuần khiết ngoại thiên (siddha state), không có hình hài, không có liên hệ gì đến thế gian nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, xin Thầy nói cho con biết một cách chính xác, những gì xảy ra trong giờ phút cuối cùng nơi đời sống của người sắp qua đời.

Dadashri: Trong giờ phút tối hậu, những gì ghi lại trong sổ nghiệp đời vay trả sẽ được tiến hành, thực hiện. Trong giờ phút cuối cùng trước khi chết, kiếp sau được quyết định căn cứ vào thực trạng tiến hóa thuộc tâm hồn của họ từ bản tổng kết toán nghiệp đời. Bản kết toán nầy không gồm toàn thể sinh hoạt của cuộc đời, nhưng là đoạn từ lúc hiển hiện hình tướng đời sau và phần giữa. Phần giữa tượng trưng cho đương phút lâm chung, chuyển qua đời sau. Ví như, nếu một người lúc hấp hối bận tâm lo nghĩ về người con gái trẻ chưa lập gia đình của họ, thì họ sẽ thác sinh vào cõi cầm thú, đời sau. Sự bận tâm lo nghĩ nầy là một phần của bảng tổng kết toán.

Người đời được dạy tụng kinh, hoặc chú thì thầm vào lỗ tai của người sắp chết, nhưng người sắp chết chỉ có thể tận dụng điều nầy nếu họ có đủ phước báo để làm việc nầy, nếu không thì họ chỉ sẽ lo nghĩ về người con gái trẻ mà họ bỏ lại đằng sau.

Bảng tóm lược tổng kết nghiệp đời vay trả sẽ tiến hành thành quả. Đối với việc nầy, những việc tốt lành thực hiện trong lúc tuổi già sẽ có hiệu lực và có giá trị nặng hơn so với những gì đã làm trong lúc trẻ.

Tấm hình đầu tiên của kiếp sau

Luật thiên nhiên rất chính xác rõ ràng về những gì xảy ra sắp tới, tuy nhiên Đấng Chí Tôn Đại Giác Toàn Tri (omniscient

Lord) cảnh giác chúng ta phải giữ giác tâm thức tỉnh khi đến tuổi 50.

Nếu tuổi đời của một người là 75 năm, thì tấm ảnh của kiếp sau bắt đầu hình thành vào tuổi 50. Với người tuổi đời là 60, thì bức ảnh đầu tiên là lúc 40 tuổi. Đối với người tuổi đời là 81, thì bức ảnh đầu là vào năm 54.

Cho đến lúc bức ảnh đầu tiên hiện ra, cuộc đời của kiếp sau còn mù mờ chưa có hình thù gì, các con tự do và không phải trả giá gì. Khoảng 2/3 đời sống lúc đầu còn tự do. Chính 1/3 lúc sau của cuộc đời là có hậu quả quyết định cho đời sau. Hành động của các con trong khoảng 1/3 cuộc đời còn lại được ghi lại vào bảng tổng kết và nó sẽ hiện ra cho các con. Đó là luật công bằng hay áp bức? Nó không áp bức, có phải như vậy hay không? Nó công bằng, không phải như vậy hay sao? Điều nầy có nghĩa là chúng tôi không phản đối lối sống cẩu thả, vọng động của các con trong khoảng 2/3 đầu của cuộc đời, nhưng các con nên sống một cách tốt đẹp khoảng còn lại của cuộc đời trước khi chết.

Cái chết kinh hoàng mỗi giây với lòng tin "Ta là Nguyễn Văn X..."

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con không thể nói rằng chính thân thể mới chết hay sao?

Dadashri: Những người không Chứng Thật Chân Cảnh Linh Hồn đối diện với hai loại chết:

Thứ nhất: cái chết xảy ra mỗi lần trong cuộc sống khi họ nói: "Tôi là Nguyễn Văn X (người đọc thế tên mình vào). Điều nầy được gọi là ý sát (bhaav maran, giết chết tâm hồn bằng ý định).

Thứ hai: sự chết của đời sống thế gian xảy ra khi thân thể chết.

Đó là lý do tại sao Bậc Đại Giác Krupadu Dev, Shrimad Rajchandra đã viết lên: "Tại sao, tại sao các người đắm chìm trong cuộc sống thế gian, nơi đó cái chết kinh hoàng xảy ra từng giây với lòng tin: Ta là Nguyễn Văn X…"

Chết lúc nhập định

Ta là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh

Các con có thể nói với cái chết "Hãy đến bất cứ lúc nào người muốn, sớm muộn gì cũng được, nhưng hãy đến với cái chết trong định cảnh (samadhi death)".

Chết khi nhập định hay chết trong định cảnh có nghĩa là tại thời điểm cái chết xảy ra, người ta không nhớ gì cả ngoài Linh Hồn của họ. Tâm ý (*gồm Tri và Kiến*) không nghĩ đến gì khác ngoài Linh Hồn Nhất Chân Thanh Tịnh của mình. Ý tưởng, niệm tưởng, biện trí, cái tôi hoàn toàn vắng lặng. Đó là lạc cảnh vĩnh cửu (eternal bliss). Dầu khó khăn, phiền não bởi ngoại lực xảy ra cho thân thể (upaadhi) cũng không có ảnh hưởng gì đến họ. Thân thể không phải đầy phiền não hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy ạ,

Dadashri: Không phải chỉ thân xác đầy phiền não mà cả tâm hồn cũng như thế nữa. Nhưng những phiền não thuộc thân xác hay tâm hồn không chạm đến Bậc Đại Giác hay Bậc Chứng Thật Chân Cảnh Linh Hồn được. Người không Chứng Thật được Chân Cảnh Linh Hồn sẽ mời phiền não đến mặc dầu nó không có ở đó. Chết lúc nhập định có nghĩa luôn luôn tỉnh thức với Chân Cảnh Ta Là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh (Shuddhatma). Có rất nhiều vị Chứng Thật Chân Cảnh Linh Hồn của chúng ta (mahatmas) đã qua đời lúc tỉnh thức với Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh.

Sau khi chết họ đi về đâu ?

Người hỏi: Lúc qua đời chúng ta có thể nào biết được hương linh của người chết có được thác sinh vào cảnh giới cao hơn không? Kính thưa Thầy.

Dadashri: Nếu người già lúc sắp qua đời nói: "Hỡi ôi, Ta không thể giúp đứa con gái của ta lấy chồng" thì họ sẽ thác sinh với hình hài của cảnh giới thấp hơn. Nếu một người lo lắng, phiền muộn về gia đình của họ vào lúc cuối cùng, lúc qua đời, chúng ta phải nhận biết rằng họ sẽ sinh vào cảnh giới thấp kém hơn. Đó hoàn toàn là chuyện mời gọi phiền não, nếu giác tâm của họ hướng về Linh Hồn họ sẽ về cảnh giới cao hơn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu họ hôn mê vài ngày trước khi qua đời thì như thế nào ạ ?

Dadashri: Mặc dầu hôn mê, nhưng nếu vẫn an trú trong

Chân Trí "Ta là Linh Hồn Thanh Tịnh" thì không có vấn đề gì cả. Chẳng có gì quan trọng nếu họ đã thọ Quy Mệnh Lễ tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Gnan Vidhi).

Sợ chết

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao người đời sợ chết ?

Dadashri: Chính cái tôi sợ chết chứ không phải Linh Hồn sợ chết. Chính cái tôi mới sợ "tôi sẽ chết, tôi sẽ chết"…

Chết nhìn từ Giác Cảnh của Đấng Chí Tôn

Năng Lực Thấy Biết của Đấng Chí Tôn về sự chết là gì? Trong Năng Lực nầy của Đấng Chí Tôn, không có ai chết bao giờ cả. Nếu Đấng Chí Tôn ban cho các con Năng Lực Thấy Biết nầy, một ngày nào đó, thì dầu có vô số cái chết trên thế gian nầy cũng không có ảnh hưởng gì đến các con cả. Vì đó là Chính Tri Kiến (Gnan, right vision).

Từ chết đến Cảnh Giới Bất Tử

Sớm hay muộn gì các con cũng phải giải quyết những vấn đề nằm đàng sau cảnh giới sinh tử. Thật ra một người không có chết mà họ cũng không có sống. Tất cả chỉ là lỗi lầm nơi lòng tin của một người mà thôi (all just a mistake in one's belief). Họ tin rằng họ đang sống, và họ là một người sẽ chết (mortal jiva), nhưng trong thực tế, họ là người bất tử (Shiva, immortal).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, thế gian nầy sẽ không vận hành được, nếu mọi người đều có sự hiểu biết như vậy.

Dadashri: Đúng vậy, nó sẽ không vận hành được. Nhưng nó không phải là điều mà mọi người đều biết. Cả thế gian nầy là một mê cảnh. Nó thật là bí ẩn. Chính vì điều bí ẩn, thậm thâm vi diệu nầy không được biết mà thế gian nầy mới sống trong cảnh hỗn loạn như thế.

Phần II

Chân cảnh giới của linh hồn sinh tử là gì ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, sinh tử là gì ?

Dadashri: Sinh tử thật sự xảy ra, không có chút gì nghi ngờ về nó cả. Ai trong chúng ta cũng chứng kiến sự xảy ra của nó. Sự chết xảy ra khi tất cả những nghiệp đời vay trả trong đời sống của một người kết thúc. Bất cứ những gì đã ràng buộc vào cuộc đời đang sống không còn nữa, do đó sự chết xảy ra.

Chết là gì ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chết là gì ?

Dadashri: Sự chết giống như vầy, khi các con may một cái áo, các con có thể nói rằng cái áo được tạo ra hay sinh ra. Chết không tránh khỏi cho bất cứ những gì sinh ra. Linh Hồn thì không bị ràng buộc vào sinh tử. Linh Hồn vĩnh hằng. Linh Hồn

không chết. Những gì sinh ra là phải chết, và cũng vì chết mà sẽ có sinh ra. Do đó, chết có liên hệ với sinh ra; nơi nào có sinh thì có tử.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao có chết ?

Dadashri: Sinh, tử là biến cố, tức những gì xảy ra. Mà hễ xảy ra là có kết thúc. Bản chất cố hữu của những gì có bắt đầu thì luôn luôn có kết thúc. Đó không phải bắt đầu hay sao khi các con đến trường, và không có chuyện tan trường hay sao? Cái gì có khởi đầu là có kết thúc. Các con có hiểu hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con hiểu ạ,

Dadashri: Tất cả mọi chuyện xảy ra đều có bắt đầu và có kết thúc. Ai là người biết sự bắt đầu và kết thúc đó? Các con chính là người biết đó. Những gì có khởi đầu, có kết thúc là tạm thời, là nhất thời mà thôi. Hễ có bắt đầu là có kết thúc. Ai là người biết được bản chất tạm thời, vô thường của mọi vật? Các con mãi mãi là người biết đó. Nếu mọi vật là vô thường thì cần gì phải gọi một cái gì đó là vô thường. Vô thường là một chữ tương đối, chính vì có sự hiện diện của cảnh giới vĩnh cữu mới thấy được cảnh giới vô thường.

Nguyên nhân của sinh tử

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao chết xảy ra ?

Dadashri: Có ba cục pin tiếp năng lực cho ba cái máy suy

tưởng, lời nói và thân thể của một người khi mới sinh ra. Những cục pin bắt đầu nhả điện điều hành bộ máy thân-ngữ-ý nghiệp từ bụng mẹ và tiếp tục suốt cuộc đời. Nghiệp quả rốt cuộc cũng kết thúc với cái chết. Nghiệp đời vay trả của một người cũng hết theo năng lực của ba cục pin. Khi hiệu lực của những cục pin nầy không còn nữa là chết. Năng lực của những cục pin nầy tồn tại cho đến lúc chết. Tuy nhiên, khi ba cục pin nầy nhả điện thì pin mới cho đời sau cũng nạp điện đồng thời. Với cách nầy tạo nghiệp nhân là nạp điện và nhả điện là hiện hành của nghiệp báo, cứ tiếp tục xảy ra từ đời nầy đến đời khác. Tạo nghiệp, hay gieo nhân xảy ra là vì người đời không biết gì đến Chân Cảnh Giới của Linh Hồn. Bao lâu mà niềm tin sai lầm "Ta là Nguyễn Văn X…" (Người đọc thế tên mình vào) thắng lướt, mê chấp, thương ghét tiếp tục xảy ra là tạo thêm nghiệp nhân. Ngay khi lòng tin sai lầm nầy được thay thế bằng đức tin chân chính "**Ta là Linh Hồn nhất chân thanh tịnh**" thì mê chấp thương ghét cùng với hậu quả của nó là tạo nghiệp thêm không còn xảy ra nữa.

Sinh tử luân hồi

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải những Linh Hồn chưa được giải thoát phải trở lại sau khi chết hay không?

Dadashri: Người không tin sinh tử luân hồi tin rằng, họ không trở lại nữa. Do đó, theo người nước ngoài, theo người Hồi giáo thì họ không trở lại. Nhưng đối với người Ấn thì có sự trở lại. Chính nhờ Ân Thiêng (Grace) từ Đấng Chí Tôn của các con mà các con tin vào sinh tử luân hồi. Ngay lúc các con

chết lập tức các con nhập tử cung một người khác.

Sự thật là tất cả mọi Linh Hồn đều trở lại. Theo lòng tin của những người không phải Ấn độ là khi chết rồi họ không trở lại. Nhưng thực sự họ trở lại. Họ không biết được điều nầy vì họ không hiểu quá trình của sinh tử luân hồi. Các con thì hiểu rõ sinh tử luân hồi.

Khi xác thân chết, nó trở thành không có sự sống. Từ đó người ta có thể dễ dàng suy diễn rằng, có sự sống trong thân thể và bây giờ nó đã rời bỏ và đi một nơi khác. Người không tin vào sinh tử luân hồi thì chính sức sống (jiva, life force) bên trong, lúc trước đã sống và bây giờ đã chết. Chúng ta không chấp nhận điều nầy. Chúng ta là những người phát triển cao về tâm linh. Nhờ sự phát triển tâm linh cao nầy, chúng ta tin vào sinh tử luân hồi. Cũng vì thế, chúng ta hiểu được Chân Trí Thực Chứng của Đấng Chí Tôn Đại Giác Toàn Tri (the omniscient Lord) một cách khoa học chính xác. Chân Trí Khoa Học nầy khẳng định rằng vì sinh tử, luân hồi mà chúng ta đến với nhau. Đức tin của chúng ta như thế đó; Chính sức mạnh của Đức tin nầy mà chúng ta tin vào Chân Cảnh Linh Hồn. Làm thế nào mà sinh tử luân hồi có thể đứng vững được nếu không có Đức tin về Chân Cảnh Giới Linh Hồn?

Ai tái sinh ? Chính vì có Linh Hồn, nên có tái sinh. Chúng ta chứng kiến sự chết của xác thân bị thiêu. Do đó, chỉ có Linh Hồn là có thể đến và đi với những hình thể khác nhau.

Khi các con hiểu được thực thể hay bản chất của Linh Hồn tất cả vấn nạn đều được giải quyết. Tuy nhiên, thật khó hiểu được. Đó là lý do tại sao tất cả kinh điển đều bảo các con tìm

hiểu Chân Cảnh của Linh Hồn. Do đó, không có Chân Trí Huệ nầy, mọi việc làm đều thành vô ích. Nó không giúp được gì cả. Trước hết hãy Thực Chứng Chân Cảnh của Linh Hồn và nhờ đó mà mọi thắc mắc đều được giải rõ.

Ai tái sinh?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, ai tái sinh vậy! Linh Hồn hay sức sống của một sinh linh (jiva, hợp thể Linh Hồn và Thể xác)

Dadashri: Không ai đảm đương việc đó cả, nó chỉ xảy ra vậy thôi. Toàn thể vũ trụ vận hành tự động, tất cả mọi việc đều chỉ tự nó xảy ra.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vâng, nhưng ai làm cho nó xảy ra? Nó được làm bởi sinh linh hay bởi Linh Hồn ?

Dadashri: Không đâu, Linh Hồn chẳng làm gì với chuyện đó. Mọi chuyện xảy ra cho sinh linh, một hợp thể gồm có Linh Hồn, nghiệp nhân thân (causal body) và điển thân (electrical body). Hợp thể nào ham muốn dục lạc thế gian thì nhập vào bào thai để sinh ra, và khi dục lạc thế gian không được ham muốn nữa thì khỏi phải sinh ra.

Sự liên hệ từ một kiếp sống nầy đến kiếp sống khác

Người hỏi: Kính thưa Thầy, mỗi kiếp sống của con người có liên hệ gì đến kiếp sống kế tiếp hay không ?

Dadashri: Mỗi kiếp sống là hậu quả (kết quả) của kiếp

trước. Do đó, sự liên hệ của mọi kiếp sống đều khởi từ kiếp trước.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng sự liên hệ giữa kiếp nầy với kiếp trước là gì ?

Dadashri: Kiếp nầy là quả của kiếp trước và là nhân cho kiếp sau.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy, nhưng cái gì xảy ra từ kiếp trước, có liên hệ với kiếp nầy ?

Dadashri: Có nhiều thứ liên hệ nghiêm trọng lắm. Hột gieo từ kiếp trước thành trái trong kiếp nầy. Như vậy, không có sự khác biệt giữa hột và trái của nó hay sao? Khi chúng ta gieo một hột lúa mì trong kiếp trước và cây lúa mì mọc lên từ hột đó là kiếp nầy. Như thế, những hột từ cây lúa đó gieo ra bây giờ sẽ lớn thành cây lúa của đời mới, và cứ như thế tiếp tục… Con có hiểu điều nầy không ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có nhiều người đi trên đường làng, nhưng chỉ có một người bị một con rắn cắn. Có phải đó là quả báo từ kiếp trước hay không?

Dadashri: Đúng vậy, đó rõ ràng là điều Thầy muốn giải thích. Đó là sinh tử luân hồi, đó là lý do tại sao con rắn cắn họ. Nếu nó không có liên hệ luật nhân quả thì con rắn sẽ không cắn họ. Cốt tủy của vấn đề là người đó trả lại những gì mà họ vay từ kiếp trước cũng giống như trả nợ, vậy thôi. Nhờ sự phát

triển của tâm linh, chúng ta có thể hiểu được mọi chuyện vay trả của nghiệp đời. Điều nầy là lý do tại sao người Ấn độ tin vào nhân quả và sinh tử luân hồi, nhưng họ không có thể khẳng định một cách rõ ràng là thật sự có sinh tử luân hồi theo luật nhân quả. Họ không thể chứng minh nó thật sự như thế. Nhưng căn cứ vào chứng nghiệm trong đời sống của họ, đức tin của họ về sinh tử luân hồi được củng cố.

Một phụ nữ có thể hỏi tại sao, người bạn của bà được phước có một mẹ chồng tính tốt như vậy, trong khi bà không được may mắn như vậy. Như thế, có đủ loại Nhân duyên sinh thành căn cứ vào nghiệp đời vay trả của kiếp trước.

Cái gì khác nữa được mang đi

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi đời sống nhập vào một thân khác, ngũ quan cùng với ý thức có đi theo không?

Dadashri: Không, không có gì giống như thế cả. Ngũ quan suy kiệt và mất đi. Giác quan không đi theo. Chỉ có nóng giận, ngã mạn, mê chấp, thương ghét, tham lam là được mang theo thôi. Nó vẫn tồn tại với Linh Hồn bất cứ nơi nào nó sinh ra cho đến khi đạt được Cứu Cánh Giải Thoát mới hết được.

Điển thân

Linh Hồn chỉ một mình mà thôi, không rời xác thân. Nhân thân (causal body) gồm tất cả nghiệp nhân đã tạo nên và điển thân (electrical body) cùng với Linh Hồn rời bỏ xác thân một lượt ngay lúc chết. Bao lâu mà cuộc sống thế gian con tồn tại,

điển thân luôn luôn hiện diện trong tất cả mọi chúng sinh. Điển thân luôn luôn hiện diện khi nghiệp thân hình thành xác thân. Mỗi chúng sinh đều có một điển thân đảm nhận mọi chức năng tự nhiên của cơ thể như tiêu hóa, tuần hoàn… Điển thân cũng chịu trách nhiệm về nhìn thấy và mọi vận động của cơ thể. Linh hồn không có bất cứ tức giận, ngã mạn, mê chấp, thương ghét hay tham lam nào. Những tức giận, ngã mạn, mê chấp, thương ghét và tham lam được điều hành qua điển thân mặc dầu chúng được nghiệp thân đảm trách thực hiện.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như vậy có phải điển thân hoạt động trong quá trình tạo nghiệp.

Dadashri: Nghiệp chỉ được tạo nên nếu có sự hiện diện của điển thân. Sẽ không có gì làm nên cả nếu không có sự hiện diện của điển thân. Và chuyện nầy cũng áp dụng cho Linh Hồn nữa. Và nếu Linh Hồn vắng mặt, chỉ có điển thân mà thôi, cũng sẽ không hoạt động được nữa. Tất cả là một tập thể hợp tác lẫn nhau.

Khi nào sự sống nhập bào thai

Người hỏi: Sự sống chỉ tồn tại khi nó bắt đầu thở. Kinh Vệ đà đã viết như thế, Kính thưa Thầy.

Dadashri: Không phải đâu, những lời nói như thế không căn cứ vào thực chứng. Chúng không là hiểu biết thật sự, đó chỉ là hiểu biết của thế gian. Bào thai không bao giờ phát triển nếu không có sự hiện diện của sự sống. Trước đó, nó giống như

một cái trứng, nó tồn tại trong trạng thái ngủ.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải sự sống nhập vào trứng qua một cái lỗ nhỏ không?

Dadashri: Không phải đâu con. Đó toàn là suy nghĩ của thế gian. Những lời như vậy được viết lên vì hiểu biết không đầy đủ. Để bào thai hình thành cần phải có nhiều nhân duyên, kể cả thời gian. Tất cả đều theo Luật Khoa Học Chính Xác Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn.

Sự sống trưởng thành suốt thời gian chín tháng, nó sống trong bào thai. Tại tháng thứ Bảy nó được coi như chưa trưởng thành, bộ óc, tay chân và những cơ quan khác phát triển chưa đầy đủ. Và những trẻ nào hơn Chín tháng mới sinh ra đều có bộ não phát triển rất cao.

Có gì sai trái hay không? Các con có hiểu điều đó hay không, tại sao các con không nói gì cả? Các con có từng nghe người ta nói đứa bé nầy sinh ra đã 18 tháng tuổi? Các con đã không từng nghe nói như thế hay sao? Họ sẽ nói nó sẽ rất thông minh, nó không muốn được sinh ra, suốt 18 tháng nó được cưu mang một cách trang trọng!

Thời gian giữa hai kiếp sống

Người hỏi: Kính thưa Thầy, thời gian sự sống rời một xác thân nầy để đến một xác thân khác là bao lâu?

Dadashri: Không có thời gian nào cả. Ngay lúc nó rời một

xác thân nó cũng đồng thời hiện diện nơi một xác thân khác. Sự xảy ra nầy, trùng hợp với sự phối hợp của tinh trùng và trứng. Đến lúc Linh Hồn rời bỏ một xác thân, chúng duyên phối hợp diễn ra và ở đầu kia cũng xảy ra như vậy để tiếp nhận Linh Hồn. Do đó, sau khi một xác thân chết, Linh Hồn trực nhập phôi thai khác. Do đó, không cần phải lo lắng về chuyện gì có thể xảy ra trong thời gian phía trước. Sau khi chết, một bào thai khác lập tức được cung cấp với đầy đủ chất nuôi dưỡng và những gì cần thiết cho sự sống.

Ba người lữ hành

Thế gian đầy mê vọng và luôn luôn nhìn vào những sinh hoạt bên ngoài. Nó không quan tâm đến ý hướng, động lực và tâm cảnh bên trong. Giữ tâm thanh tịnh là chân công phu (purusharth) cho đời sau và sẽ thành kết quả của đời sau. Trong lúc tâm cảnh hiện hành, những vi trần từ bên ngoài, bị thu hút kết dính vào thân thể. Chúng sẽ hình thành theo bất cứ tâm cảnh nào hiện hành và tích tập một cách tinh vi. Đó là cách mà nghiệp nhân thân (causal body) được tạo ra. Vì mối liên hệ từ tiền kiếp nó nhập vào tử cung của mẹ và nơi đó nghiệp quả thân (effect body) thành hình. Lúc chết, Linh Hồn, vi tế điển thân và nghiệp nhân thân cùng đi với nhau. Vi tế điển thân của mọi người đều giống nhau, những nghiệp nhân thân của mọi người đều khác nhau tùy theo nghiệp nhân mà họ tạo ra trong kiếp sống. Điển thân tức là vi tế thân.

Mắt xích của sợi dây nhân quả

Sinh rồi tử và tử rồi sinh. Tại sao chu kỳ sinh tử nối tiếp

không ngừng? Chính vì nhân quả, quả nhân mà chu kỳ diễn ra bất tận, nếu nhân bị tiêu trừ thì quả cũng chấm dứt và kiếp tái sinh cũng ngừng, không xảy ra nữa.

Con người tạo nghiệp suốt đời. Những nghiệp nhân sẽ ra sao? Khi nhân đã tạo ra rồi thì hậu quả của nó sẽ không thể nào tránh khỏi.

Nhân được tạo ra trong mọi hành động. Nếu một người nói lời sỉ nhục với các con: "mầy là thằng ngu" thì đó là quả. Họ nói như thế theo luật điều hành của khoa học sinh tử luân hồi hay nhân quả. Đó là nghiệp đời đã tạo ra từ quá khứ. Trong lúc sự sỉ nhục nầy xảy ra, nếu phản ứng tiêu cực xảy ra trong các con như "cha của mầy là thằng ngu", thì các con đã gieo nhân cho kiếp sau. Phản ứng nầy cũng có thể chỉ là như nước tràn ra. Những lời như thế là thành quả của nguyên nhân tạo ra từ tiền kiếp. Động lực hay ý định trong bất cứ điều gì xảy ra là nhân (tạo nghiệp). Tất cả những gì khác là quả. Tất cả mọi việc mà các con xử sự trong cuộc đời đều nằm trong phạm vi của Luật Nhân Quả. Phản ứng của các con là vi phạm Luật đó.

Các con có hiểu điều nầy không? Tại sao các con yên lặng vậy?

Người hỏi: Thưa Thầy, vâng, chúng con hiểu ạ,

Dadashri: Như thế, những nhân được tạo ra trong đời nầy, và những quả báo của chúng sẽ phải chịu trong đời sau.

Người đời tin tưởng một cách sai lầm rằng, hậu quả là nguyên nhân và họ nỗ lực thay đổi hậu quả. Trong lúc nóng

giận họ tin "tôi trở nên nóng giận". Đó là mê vọng. Nóng giận tồn tại khi nào mê vọng nầy còn tồn tại. Thật ra, không có nóng giận, nó chỉ là một hậu quả mà thôi. Và khi nguyên nhân không tạo ra nữa, chỉ có hậu quả là còn lại, thì một người không chịu trách nhiệm về những hậu quả nầy nữa. Những hậu quả nầy sẽ hiển hiện bản chất hay tập tính cố hữu của nó không thể kềm chế được.

Có thể không tạo nhân được không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có sự liên quan giữa xác thân và Linh Hồn, không phải như vậy sao?

Dadashri: Xác thân nầy là kết quả hay hậu quả của Vô Minh, không biết gì đến Chân Cảnh Giới của Linh Hồn. Nó là hậu quả của bất cứ nguyên nhân nào đã tạo ra. Nếu có người nào đó tỏ vẻ tôn kính các con, các con cảm thấy vui sướng, và nếu có ai sỉ nhục các con, các con sẽ nóng giận. Sự biểu lộ nóng giận hay vui sướng của các con không quan trọng, chỉ có động lực hay ý định trong thâm tâm (bhaav, deep inner intent) mới là năng lực tạo nghiệp, và những nghiệp nầy sẽ gây ra quả báo để giải nghiệp lực trong kiếp sau.

Tâm tưởng, ngôn từ và hành vi của các con, tất cả đều là nghiệp quả. Bất cứ đau khổ hay vui sướng nào cảm nghiệm trong thời gian nghiệp quả hiện hành đều tạo thêm nghiệp nhân để rồi thành nghiệp quả cho đời sau. Bằng cách đó mà chu kỳ nhân quả, quả nhân tiếp nối không ngừng.

Chỉ có con người mới có khả năng chấm dứt tạo thêm

nghiệp mới mà thôi. Đối với tất cả những hình tướng khác của chúng sinh thì chỉ là hiện hành của quả nghiệp mà thôi. Không có sinh linh nào tạo nghiệp trong cuộc sống cả. Nhưng với con người thì có cả thọ báo lẫn tạo nghiệp. Khi Thầy khai mở Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Giới Linh Hồn của các con (Gnan), không có nghiệp nhân nào sẽ tạo thêm nữa và cũng không có thêm quả báo nào sẽ phải chịu nữa.

Lạc nẻo lang thang tiếp tục cho đến khi

Quả báo thân là chỉ ba cục pin nghiệp lực vận hành ba bộ máy tâm tưởng, ngôn từ, hành vi, và cũng chính ba bộ máy nầy tạo thêm nghiệp. Như thế, trong kiếp sống nầy, những cục pin tiếp tục nhả điện (discharge) đồng thời nạp điện (charge) cho bộ pin mới. Bậc Đại Giác Chân Nhân cắt nguồn nạp điện và chỉ còn lại bộ pin cũ tiếp tục nhả điện cho đến lúc hết điện thì thôi.

Sau khi chết, Linh Hồn nhập vào một tử cung khác. Và cứ thế nó tiếp tục lang thang từ tử cung nầy, đến tử cung khác cho đến Thực Chứng được Chân Cảnh Giới của Linh Hồn. Người ta trở thành một với tâm tưởng, với biện trí chấp ngã và đây là lý do tại sao nghiệp nhân (causes) được tạo ra thêm và cuộc sống thế gian tiếp diễn không ngừng. Trở thành một với tâm tưởng và biện trí chấp ngã là gieo chủng tử nhập thai tái sinh trong dòng sinh tử luân hồi. Đấng Chí Tôn Krishna đã từng nói khi chủng tử rơi vào tử cung, cuộc sống thế gian tiếp tục. Khi không còn gieo chủng tử thêm nữa, cuộc sống thế gian chấm dứt.

Chân Trí về Tiến hóa

Người hỏi: Kính thưa Thầy, theo thuyết tiến hóa của Darwin, sinh linh phát triển từ sinh vật một giác quan (a single sensory organism) cho tới lúc đạt được xác thân người. Mặt khác, có người tin rằng người ta có thể trở lại hình tướng súc vật sau khi thành hình tướng người. Xin Thầy làm sáng tỏ hai quan điểm trái ngược nhau nầy.

Dadashri: Không có trái ngược nhau đâu. Thuyết tiến hóa là đúng. Nhưng nó chỉ đúng tới điểm xác thân người mà thôi. Không có sự hiểu biết nào về những gì xảy ra xa hơn điểm nầy.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có thật rằng, một người có thể bị thoái hoá trở lại đời sống với xác thân thú vật hay không?

Dadashri: Trước hết phải xác nhận, theo thuyết của Darwin, sinh linh tiến hóa tới điểm xác thân người. Từ điểm nầy đi tới, đây là sự giải thích của Thầy. Sau khi đạt được xác thân người, vì sự hiện diện của cái tôi ảo giả tạo, người ta trở thành hành giả hay tác nhân (doer, người làm cái nầy, cái nọ, hữu vi). Họ trở thành nghiệp chủ (doer of karma) và đó là tạo nghiệp nhân (cause), do đó họ sẽ phải chịu nghiệp quả mà họ đã gieo nhân. Nếu họ tạo ác nghiệp (pap, demerit karma, sins) họ sẽ tái sinh thành cầm thú, và nếu họ tạo phước đức (punyas, meritorious deeds) họ được sinh vào cõi Trời (Thiên giới, Thiên đàng) hay được trở lại làm người một lần nữa, được vui hưởng đời sống hạnh phúc, giàu sang. Như thế, với xác thân người, mọi chuyện đều tùy theo tạo phước hay tạo ác.

Không còn nhập thai nữa

Người hỏi: Kính thưa Thầy, một sinh linh phải trải qua 8 triệu 400 năm ngàn kiếp sống lang thang từ tử cung nầy đến tử cung khác, trước khi có được xác thân người, và nếu họ đánh mất xác thân người vì ác nghiệp, họ phải trở lại đời sống lang thang với số kiếp đằng đẳng như thế mới được thành người một lần nữa, không phải vậy hay sao ?

Dadashri: Không, không phải như vậy đâu con. Khi đã đạt được xác thân người, họ không phải trở lại chu kỳ 8 triệu 400 ngàn kiếp sống một lần nữa để được tái sinh làm người. Nếu một người có thú tánh, họ sẽ tái sinh làm thú vật tốt đa là 8 đời. Và như thế, chỉ trải qua một trăm năm hay hai trăm năm mà thôi. Sau đó, họ trở lại làm người; khi đã đạt được xác thân người, người ta không phải lang thang 8 triệu 400 ngàn kiếp sống nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải cùng một Linh Hồn lang thang qua 8.4 triệu kiếp sống không ?

Dadashri: Đúng vậy, cùng một Linh Hồn,

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng Linh Hồn hoàn toàn Thanh Tịnh mà, không phải như vậy sao ?

Dadashri: Linh Hồn là Thanh Tịnh, ngay cả lúc nầy. Nó vẫn là Thanh Tịnh dầu lang thang trải qua 8.4 triệu bào thai. Nó đã Thanh Tịnh, đang Thanh Tịnh và sẽ mãi mãi Thanh

Tịnh.

Đời sau theo mong cầu lúc lâm chung

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải một người tái sinh căn cứ vào mong cầu và nhiệt tình của họ lúc lâm chung hay không ?

Dadashri: Đúng vậy, nhưng khi người đời nói rằng một người chết với mong cầu thế nầy thế nọ, nhưng mong cầu lúc lâm chung không thể tự tạo ra được. Nó xảy ra theo bảng tổng kết nghiệp đời vay trả. Chính bản tổng kết toàn thể cuộc đời nầy hiện ra vào giờ phút cuối cùng trước khi chết, và chính bản tổng kết nầy quyết định một người sẽ mang xác thân gì khi tái sinh vào cảnh giới của họ.

Làm người sẽ được tái sinh làm người ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải là con người, họ sẽ được tái sinh làm người ?

Dadashri: Không phải vậy đâu con. Con sai lầm rồi. Nhưng chỉ có con người mới được sinh ra từ bào thai của một người phụ nữ mà thôi, một con lừa không thể được sinh ra từ đó. Nếu một người nghĩ rằng, khi chết họ sẽ được tái sinh làm người thì họ sai lầm. Hỡi người khờ khạo ơi ! Nếu tâm tưởng của họ giống như con lừa, thì làm sao mà họ được tái sinh làm người cho được? Tư tưởng mà họ có về tước đoạt mạng sống của người khác hay tham lam tài sản của người, tất cả đều dẫn

họ vào cảnh giới của đời sống với xác thân thấp hèn hơn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có một thứ tự tiếp diễn đối với đời sống hay không? Khi được sinh làm người, tiếp diễn thứ tự nầy sẽ đưa họ trở lại làm người, hay nó sẽ đưa họ đến một nơi nào khác ?

Dadashri: Khi được sinh làm người tại xứ Ấn độ, một người phải lưu chuyển trong vòng 4 cõi với những hình tướng khác nhau, cõi người, cõi trời, cõi cầm thú và cõi địa ngục. Người không tin sinh tử luân hồi theo luật nhân quả, sống ở nước ngoài, sẽ không tin theo điều nầy, ngoại trừ vào khoảng hai tới năm phần trăm dân số, họ sẽ còn tiến cao hơn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi người đời đề cập đến Đấng Sáng Thế (Vidhata, Creator) họ đề cập tới ai vậy?

Dadashri: Chính Thiên Nhiên hay Đại Tự Nhiên họ gọi là Đấng Sáng Thế. Không có Nữ thần nào gọi là Nữ Thần Sáng Tạo hay Đấng Sáng Thế cả. Luật Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn (Scientific cicumstantial Evidence) là Nữ Thần Sáng Thế. Người đời tin rằng vào ngày thứ Sáu, sau khi một đứa trẻ sinh ra, Nữ thần Vidhata đến để viết đời sống tương lai của đứa bé mới sinh. Điều nầy đúng theo trí tưởng tượng của họ nhưng không đúng với sự thật.

Trong thực tại và theo luật Tự Nhiên, nếu các con chiếm đoạt đồ vật của người khác, không phải là của các con thì các con sẽ mang xác thân cầm thú đời sau. Nhưng đó cũng không phải là cảnh giới trường tồn. Lâu nhất sẽ là 200 năm hay ít nhất

cũng từ 7 đến 8 đời, trước khi được trở lại làm người. Đôi khi họ có thể chỉ mang xác thân thú vật trong 5 phút. Có loại sinh vật trong khoảng thời gian 1 phút trải qua 17 hình tướng của đời sống. Do đó, không phải tất cả mọi người phải trải qua thời gian tối đa 200 năm với thú hình.

Một người có thể nói họ từ đâu đến

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đưa ra cho chúng con bằng chứng một cách khoa học để làm cho các con tin chắc rằng một người sẽ thác sinh vào đời sống với thú hình.

Dadashri: Có bao giời các con gặp người một người nói giống như một con chó sủa hay không? Họ đã mang theo những nét của con chó thuộc đời trước của họ. Có người có dáng dấp cử động giống như con khỉ, vì họ đã là con khỉ trong kiếp trước. Có người ngồi yên như con mèo, sẵn sàng chụp liền khi có một chút cơ hội. Người ta có thể xác định một người từ đâu đến hay họ đi về đâu, căn cứ những nét đặc biệt của họ. Mặc dầu như thế, nó không phải là một cái gì cố định.

Người đời trong chu kỳ của thời mạt kiếp hiện tại không biết phải làm thế nào hơn, nhưng đó là tất cả những gì họ làm. Như vậy, kết quả hành động của họ sẽ là gì ? Nhiều lắm là họ sẽ trải qua đời sống cầm thú từ 50 đến 100 năm. Họ không phải trải qua hàng ngàn năm sống đời cầm thú trước khi trở lại làm người. Nhiều người trở lại làm người sau khi chỉ trải qua 5 năm với thú hình. Do đó, đừng coi hành động của họ là tội lỗi, vì những người đáng thương nầy lập tức trở lại với hình người. Đó là vì tội lỗi của họ không trầm trọng.

Luật tăng trưởng và hủy diệt

Người hỏi: Kính thưa Thầy, loài người tiếp tục gia tăng, có phải ý nghĩa của nó là loài thú đang giảm hay không ?

Dadashri: Đúng vậy. Tổng số Linh Hồn vẫn không thay đổi, nhưng chúng tiếp tục chuyển đổi. Đôi khi loài người tăng, loài thú giảm và ngược lại. Quá trình chuyển đổi nầy tiếp tục mãi.

Tại sao trẻ con đau khổ

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao trẻ con vô tội phải chịu bịnh khổ ?

Dadashri: Một đứa trẻ chịu khổ vì quả báo của chính nó, và người mẹ khổ vì chứng kiến điều nầy. Nghiệp quả chính thuộc về đứa trẻ, và vì người mẹ đóng vai trò hỗ trợ sự tạo nghiệp đó cho nên bà cũng phải chịu khổ. Nghiệp trói buộc vì hành vi, vì xui khiến người khác, và vì hỗ trợ người khác tạo nghiệp.

Tầm quan trọng của kiếp sống người

Một người trở lại hình người, sau khi đã lang thang qua những hình thể khác nhau của chúng sinh. Và cũng chính với hình người mà họ được giải thoát khỏi vòng sinh tử luôn hồi triền miên. Nếu họ biết được sống thế nào để được trọn kiếp người, thì họ có thể thành tựu giải thoát tự tại an vui vĩnh cữu,

nhưng nếu họ không biết thì cuộc đời sẽ thành chuyến xe lang thang bất tận không có bến đến. Họ đã giải hết tội nghiệp của họ trong tất cả những nghiệp hình của chúng sinh mà họ đã sống qua, nhưng chỉ với hình người mà họ vừa tạo nghiệp và giải nghiệp.

Thân người có được với rất nhiều khốn khổ gian nan, hãy dùng nó để thành tựu viên mãn công nghiệp làm người. Linh Hồn đã trải qua vô số kiếp trong dòng sinh tử luân hồi để có được thân người. Nếu dùng thân người nầy chỉ trong một kiếp sống vì Linh Hồn thôi, công nghiệp làm người sẽ được viên mãn ngay trong kiếp nầy.

Nếu một người gặp được một Bậc Đại Giác Chân Nhân, thì họ có thể thành tựu giải thoát. Cả đến những vị sống trên Thiên giới cũng hết lòng mong cầu có được thân người. Qua sự tiếp xúc và thân cận với Bậc Đại Giác Chân Nhân, xác thân, từng là kẻ thù của vô số kiếp đã qua, giờ trở thành người bạn thân thiết tuyệt đối. Chính nhờ thân nầy mà các con đã được gặp Bậc Đại Giác Chân Nhân, hãy nỗ lực làm tròn đầy nghĩa sống.

Linh Hồn bất tử tại sao phải trải qua chu kỳ sinh tử

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng ai phải trải qua chu kỳ sinh tử luân hồi?

Dadashri: Chu kỳ sinh tử luân hồi là đối với cái tôi ảo giả tạo (vọng ngã). Linh Hồn luôn luôn an trú trong Chân Cảnh Giới của Linh Hồn. Khi vọng ngã không còn thì chu kỳ sinh tử cũng không còn.

Từ đây trở đi cả lòng sợ chết cũng không còn

Sau khi có được Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, một người thành vô vi, không còn là hành giả hay tác chủ nữa, cho nên cũng không còn bị nghiệp ràng buộc thêm nữa. Họ sẽ thành tựu giải thoát, tự do tự tại an vui vĩnh cữu trong vòng một hay hai kiếp sống mà thôi. Không có chọn lựa nào trong chủ đề nầy. Đường sống nầy không dành cho những ai không mong cầu giải thoát. Những người không thích tự do tự tại an vui không nên chọn đường sống nầy.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con có nhớ Chân Tri Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn nầy trong kiếp sau không?

Dadashri: Mọi chuyện đều như thế, sẽ không có gì thay đổi vì các con không bị ràng buộc vì tạo thêm nghiệp nữa, cho nên sẽ không bao giờ có khó khăn rối rắm khởi lên nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải vì thời quá khứ chúng con đã tạo nghiệp và chính những tội nghiệp nầy luôn luôn gây nên mê hoặc, rắm rối khó khăn?

Dadashri: Những đời sống của các con trong quá khứ, các con bị nghiệp trói buộc vì Vô Minh, vì các con không biết gì đến Chân Cảnh Giới của Linh Hồn. Và trong kiếp nầy, các con phải chịu quả báo. Quả báo phải chịu mà thôi. Nếu một người không được gặp bậc Đại Giác, họ sẽ tiếp tục tạo thêm nghiệp, đồng thời phải chịu quả báo của đời trước tạo ra. Nghiệp nhân mà họ tạo ra trong kiếp nầy sẽ trở thành quả báo cho đời sau.

Và cứ như thế, vòng lẫn quẩn nhân quả, quả nhân sẽ tiếp tục xảy ra cho đến lúc họ gặp được một Bậc Đại Giác Chân Nhân. Bậc Đại Giác Chân Nhân tiêu trừ quá trình tạo nhân nghiệp và tất cả những gì còn lại chỉ là quả báo mà họ phải chịu mà thôi. Không còn tạo thêm nghiệp nữa.

Do đó, không những các con chỉ nhớ trọn vẹn Chân Trí Thực Chứng nầy, mà các con cũng sẽ trở thành Hiện Thân của Chân Trí Thực Chứng nữa. Như vậy các con sẽ không sợ gì cả.

Giác tỉnh lúc Lâm chung

Người hỏi: Kính thưa Dada, làm thế nào mà tất cả nghiệp báo trong kiếp sống nầy, trước khi tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng, bị tiêu trừ?

Dadashri: Trong lúc các con sống, các con phải tiêu trừ chúng với ăn năn sám hối. Không phải tất cả chúng đều bị tiêu trừ, nhưng chắc chắn chúng sẽ trở thành yếu hơn. Nhờ thế, mà trong đời sau, vì chúng đã yếu đi rồi, chúng sẽ tan vỡ ngay.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có thật là tội nghiệp bị yếu đi nhờ sám hối?

Dadashri: Đúng vậy, chúng sẽ yếu đi. Chỉ có một vài loại tội nghiệp yếu đi từ gốc rễ của chúng nhờ sám hối. Có năng lực vô cùng trọng đại trong quá trình sám hối của chúng ta. Hãy thành tâm sám hối, với sự chứng tri của Dada Chí Tôn, và nó sẽ có kết quả rất lớn.

Sau Chân Trí Huệ nầy, nghiệp đời mang theo được đến Chân Lạc Cảnh Mahavideh

Vì nghiệp lực nên các con sẽ còn một hoặc hai kiếp nữa phải tái sinh. Hãy cứ như vậy. Nhưng sau đó chắc chắn các con sẽ được về sống với Đấng Simandhar Swami, Đấng Toàn Tri hiện đang sống nơi cảnh giới Mahavideh. Từ giờ trở đi toàn thể nghiệp đời của các con sẽ được các con mang theo, dầu chúng có nặng như thế nào đi nữa, và nơi đó chúng cũng sẽ không còn nữa. Không có cách nào khác cho chúng tiêu trừ.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nghiệp lực có giảm bớt nhờ sám hối hay không ?

Dadashri: Đúng, chúng giảm bớt ! Và chúng sẽ dứt hết rất nhanh.

Sám Hối Thành Tựu Cứu Cánh Giải Thoát

Càng nhiều lỗi lầm các con tiêu trừ với sám hối, các con càng gần hơn với Chân Cảnh Giải Thoát.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đối với những « hồ sơ nghiệp báo khắc nghiệt » (như liên hệ vợ chồng) có sẽ còn dính chặt vào chúng con nữa trong kiếp sau hay không?

Dadashri: Tại sao các con lại lo sợ về kiếp sau? Hãy thành tâm sám hối cho đủ nơi kiếp nầy mà thôi. Bất cứ lúc nào rảnh hãy thành tâm sám hối. Các con phải bảo Nguyễn Văn X…

(người đọc thế tên mình vào) thành tâm sám hối đối với mọi người trong gia đình, đối với những đau buồn mà các con gây ra cho họ trong tiền kiếp. Các con phải cầu xin được tha thứ cho mọi lỗi lầm liên quan quan đến mê chấp thương ghét, dục tình nam nữ, tức giận, kiêu căng, tham lam, đã làm trong kiếp nầy và nhiều kiếp khác. Mỗi ngày thành tâm sám hối với một thành phần trong gia đình. Sau đó, sám hối với mọi người gần gũi xung quanh các con, với lối xóm, láng giềng, với cùng một nhận biết. Cứ làm như thế, gánh nặng trong cuộc đời của các con sẽ nhẹ bớt đi. Nó tự trở thành nhẹ nhàng mà không có sự can thiệp của các con.

Trước hết, Thầy đã gỡ bỏ mọi ràng buộc với toàn thế gian bằng cách nầy và nhờ đó mà Thầy được giải thoát. Bao lâu mà trong tâm của các con nghĩ rằng "ta là người có lỗi", thì nó sẽ không để cho các được bình an. Nhờ thế mà bất cứ khi nào thành tâm sám hối bằng cách nầy, mọi lỗi lầm đều bị xoá tan.

Sám hối với người Đã Chết

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao Thầy có thể cầu xin người đã chết tha thứ cho được ?

Dadashri: Dầu họ đã chết, các con vẫn có thể sám hối và cầu xin được tha thứ vì các con có hình ảnh của họ và các con có thể nhớ vẻ mặt của họ. Dầu các con không còn nhớ mặt của họ, nhưng các con biết tên họ, các con có thể dùng tên của họ để làm sám hối và nó sẽ đến với họ.

Người hỏi: Như thế, làm thế nào để Sám hối với người đã

qua đời ?

Dadashri: Trước hết, hãy tưởng nhớ đến Linh Hồn Thanh Tịnh của họ, Linh Hồn hoàn toàn cách biệt với tâm tưởng, ngôn từ, hành vi và nghiệp số của người đã qua đời. Sau đó hãy nhớ lại và thú nhận những lầm lỗi của các con (alochana) cầu xin tha thứ những lỗi lầm đã phạm (pratikraman), và quyết tâm không bao giờ tái phạm những lỗi lầm đó nữa (pratyakhyan).

Các con (chính Linh Hồn Thanh tịnh của các con) luôn luôn là người Biết và Thấy Nguyễn Văn X… (người đọc thế tên mình vào), và biết rõ hắn đã sám hối mấy lần và lòng thành của hắn khi sám hối như thế nào.

Jai Sat Chit Anand

Nguyện cầu lúc Lâm chung

Hỡi Dada Chí Tôn thương yêu, Simandhar Swami Chí Tôn thương yêu, Hiện Thân của Chân Cảnh Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh. Đây, nơi chân thiêng liêng của các Ngài, con xin thành kính dâng lên các Ngài ý nghiệp, ngữ nghiệp, thân nghiệp, tâm tưởng, ngôn từ, hành vi, Nguyễn V. X (người đọc thế tên mình vào), cùng tất cả những vọng tưởng điên đảo liên quan đến tên Nguyễn V. X nầy.

Hỡi Dada Chí Tôn thương yêu, Simandhar Swami thương yêu, con xin chấp nhận sự bảo bọc đặc biệt của các Ngài dành riêng cho con. Mong rằng sự hiến dâng nầy đặc biệt nầy chỉ dành riêng cho các Ngài mà thôi. Xin các Ngài hiện diện với con vào thời điểm cuối cùng của đời con. Xin các Ngài hiện diện gần gũi bên con cho đến lúc con được thành tựu cứu cánh giải thoát.

Hỡi Đấng Chí Tôn thương yêu, con không có mong cầu nào đối với vật vô thường nơi thế gian nầy. Tất cả những gì con mong cầu chỉ là giải thoát mà thôi. Con nguyện cầu rằng kiếp sau của con được các Ngài dẫn dắt và được phủ phục nơi đôi chân thiêng liêng của các Ngài mà thôi.

Nguyện cầu xong như trên, hãy ca:

Dada Bhagwan na Aseem Jai Jaikar Ho*(Vinh quang ngời sáng vô biên, Dad Chí Tôn, Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh trong con)*

Người lúc lâm chung, hãy nguyện cầu như trên và hãy nói lên tên của họ một cách rõ ràng.

Phải nói lên lời nguyện cầu này liên tục, nếu không nói được, người hiện diện bên họ phải nguyện cầu cho họ nghe như thế.

Nguyện cầu cho người đã qua đời

Với sự hiện diện chứng tri của Đấng Dada Chí Tôn và Đấng Simandhar Chí Tôn, tất cả chúng con thành tâm tưởng niệm Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh nơi (tên của người đã qua đời), Linh Hồn hoàn toàn cách biệt với với tâm tưởng, ngôn từ, hành vi và nghiệp số của (tên của người đã qua đời). Hỡi, Linh Hồn Thanh tịnh thương yêu, mong rằng an vui sẽ mãi mãi với người dầu người ở bất cứ nơi đâu. Mong rằng người không có bất cứ chướng ngại nào trên đường giải thoát. Hỡi Đấng Chí Tôn Simandhar Swami thương yêu, xin ban cho Linh Hồn của (*tên của người đã qua đời*) sự bảo vệ đặc biệt của Ngài.

Cho đến ngày nầy và thời điểm nầy, nếu con đã phạm bất cứ những lỗi lầm nào liên quan đến mê chấp thương ghét, tức giận, tham lam, kiêu căn hay lừa dối với (*tên của người đã qua đời*), xin hãy tha thứ cho con. Xin ban cho con năng lực không bao giờ tái phạm những lỗi lầm như thế nữa.

*Lời nguyện cầu nầy có thể lập đi lập lại mỗi khi nhớ đến người đã qua đời.

Cầu nguyện Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh

Hỡi Linh Hồn Thanh Tịnh trong con! Ngài cư ngụ trong tất cả sinh linh cũng như Ngài đang cư ngụ trong con. Hiện Thân Thiêng Liêng của Ngài là Thực Tướng của con. Thực tướng của con là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh (Pure Soul, Shuddhatma).

Hỡi Linh Hồn Thanh Tịnh Chí Tôn! Với tâm qui mệnh chí thành vô biên và nhất chân viên dung với Ngài, con xin chí tâm quy mệnh đảnh lễ Ngài. Con xin thú nhận với Ngài tất cả những lầm lỗi (*Kể lại những lỗi lầm nầy*) mà con đã phạm phải do vọng cảnh vô minh của con gây ra. Con xin thành tâm sám hối những lỗi lầm và cầu xin Ngài tha thứ cho con. Hỡi Đấng Chí Tôn ! xin tha thứ cho con, xin tha thứ cho con, xin tha thứ cho con, và ban cho con năng lực đừng bao giờ tái phạm những lỗi lầm như thế nữa.

Hỡi Linh Hồn Thanh tịnh Chí Tôn ! Xin ban Phước Lành cho tất cả chúng con tròn đầy với Ân Thiêng của Ngài để sự cách biệt giữa Ngài và chúng con không còn nữa, và chúng con đạt được Chân Cảnh Nhất Chân Viên Dung với Ngài. Xin cho chúng con mãi mãi được an trú trong Chân Cảnh Nhất Chân Viên Dung với Ngài.

Quá trình Sám Hối Thiêng Liêng

Với sự Hiện Diện Chứng Tri của Dada Chí Tôn, con xin chí tâm quy mệnh đảnh lễ Linh Hồn Thuần Chân Thanh tịnh, chân cảnh hoàn toàn cách biệt với tâm tưởng, ngôn từ và thân tướng của …….. (*tên người mà con đã phạm lỗi).*

- Con xin thành tâm thú nhận những lỗi lầm của con (*Hãy kể ra những lỗi lầm nầy)* - Alochana

- Con xin thành tâm Sám hối những lỗi lầm nầy - Pratikraman

- Con xin thành tâm sữa đổi và quyết tâm không tái phạm những lỗi lầm như thế nữa - Pratyakhyaan

Hỡi Dada Chí Tôn thương yêu ! Xin ban cho con năng lực để sống thật sự trọn vẹn với quyết tâm nầy.

Tiếng Việt Mục Lục Sách Về Khoa Học Trực Chứng của Ngài Dada Bhagwan

1. Lời Lời Châu Ngọc

2. Chết, Trước Khi, Đang Khi Và Sau Khi

3. Thị Lực Trọn Lành

4. Giải Pháp Cho Mọi Bất Hoà Trong Đời

5. Chân Trí Khoa Học Về Nghiệp Cảnh

6. Ta Là Ai?

Tiếng Anh Mục Lục Sách Về Khoa Học Trực Chứng của Ngài Dada Bhagwan

1. Adjust Everywhere
2. Anger
3. Aptavani - 1
4. Aptavani - 2
5. Aptavani - 4
6. Aptavani - 5
7. Aptavani - 6
8. Aptavani - 8
9. Aptavani - 9
10. Autobiography of Gnani Purush A.M.Patel
11. Avoid Clashes
12. Brahmacharya : Celibacy Attained With Understanding
13. Death : Before, During and After...
14. Flawless Vision
15. Generation Gap
16. Harmony in Marriage
17. Life Without Conflict
18. Money
19. Noble Use of Money
20. Non-Violence
21. Pratikraman : The Master Key That Resolves All Conflicts (Abridged & Big Volume)
22. Pure Love
23. Right Understanding to Help Others
24. Science of Karma
25. Science of Speech
26. The Current Living Tirthankara Shree Simandhar Swami
27. Simple and Effective Science for Self-Realization
28. The Essence of All Religion
29. The Fault Is of the Sufferer
30. The Guru and the Disciple
31. The Hidden Meaning of Truth and Untruth
32. The Practice of Humanity
33. Trimantra
34. Whatever Has Happened Is Justice
35. Who Am I?
36. Worries

Tạp Chí "Dadavani" phát hành hằng tháng bằng tiếng Anh

Liên Hệ
Dada Bhagwan Foundation

India:

Adalaj **(Main Center)**	**Trimandir**, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol Highway, Adalaj, Dist.: Gandhinagar - 382421, Gujarat, India. **Tel :**+ 91 79 35002100, +91 9328661166-77 **Email :** info@dadabhagwan.org

Other Countries:

Argentina	**Tel:** +54 9 11 58431163 Email: info@dadabhagwan.ar
Australia	**Tel:** +61 402179706 **Email:** sydney@au.dadabhagwan.org
Brazil	**Tel:** +55 11999828971 Email: info@br.dadabhagwan.org
Germany	**Tel:** +49 700 DADASHRI (32327474) **Email:** info@dadabhagwan.de
Kenya	**Tel:** +254 79592 DADA (3232) **Email:** info@ke.dadabhagwan.org
New Zealand	**Tel:** +64 21 0376434 Email: info@nz.dadabhagwan.org
Singapore	**Tel:** + 65 91457800 **Email:** info@sg.dadabhagwan.org
Spain	**Tel:** +34 922302706 **Email:** info@dadabhagwan.es
UAE	**Tel:** +971 557316937 **Email:** dubai@ae.dadabhagwan.org
UK	**Tel:** +44 330 111 DADA (3232) **Email:** info@uk.dadabhagwan.org
USA-Canada	**Tel:** +1 877 505 DADA (3232) **Email:** info@us.dadabhagwan.org
Vietnam	**Email:** thunguyen108@hotmail.com, dadatonguyen@gmail.com

Website: www.dadabhagwan.org

Chết trong Niềm Vui tự tại, Niềm Vui tự tại trong cái chết

Chết trong Định cảnh có nghĩa là, lúc chết người chết không nhớ gì cả ngoài Linh Hồn của họ. Tâm, ý, biện trí, cái tôi của họ hoàn toàn yên lặng. Đó là niềm vui vĩnh cửu. Cả đến những vấn đề do ngoại cảnh tác động trên thân thể của họ cũng không có ảnh hưởng gì đến họ. Chết trong định cảnh nghĩa là luôn luôn giác tỉnh với chân cảnh "Ta là Linh Hồn Nhất Chân Thanh tịnh". Tất cả những người thực chứng chân cảnh Linh Hồn (mahatmas) của Thầy đã qua đời với giác cảnh Linh Hồn Nhất Chân Thanh tịnh hiện tiền như thế.

- Dadashri

May the original lamp light a series of lamps

dadabhagwan.org